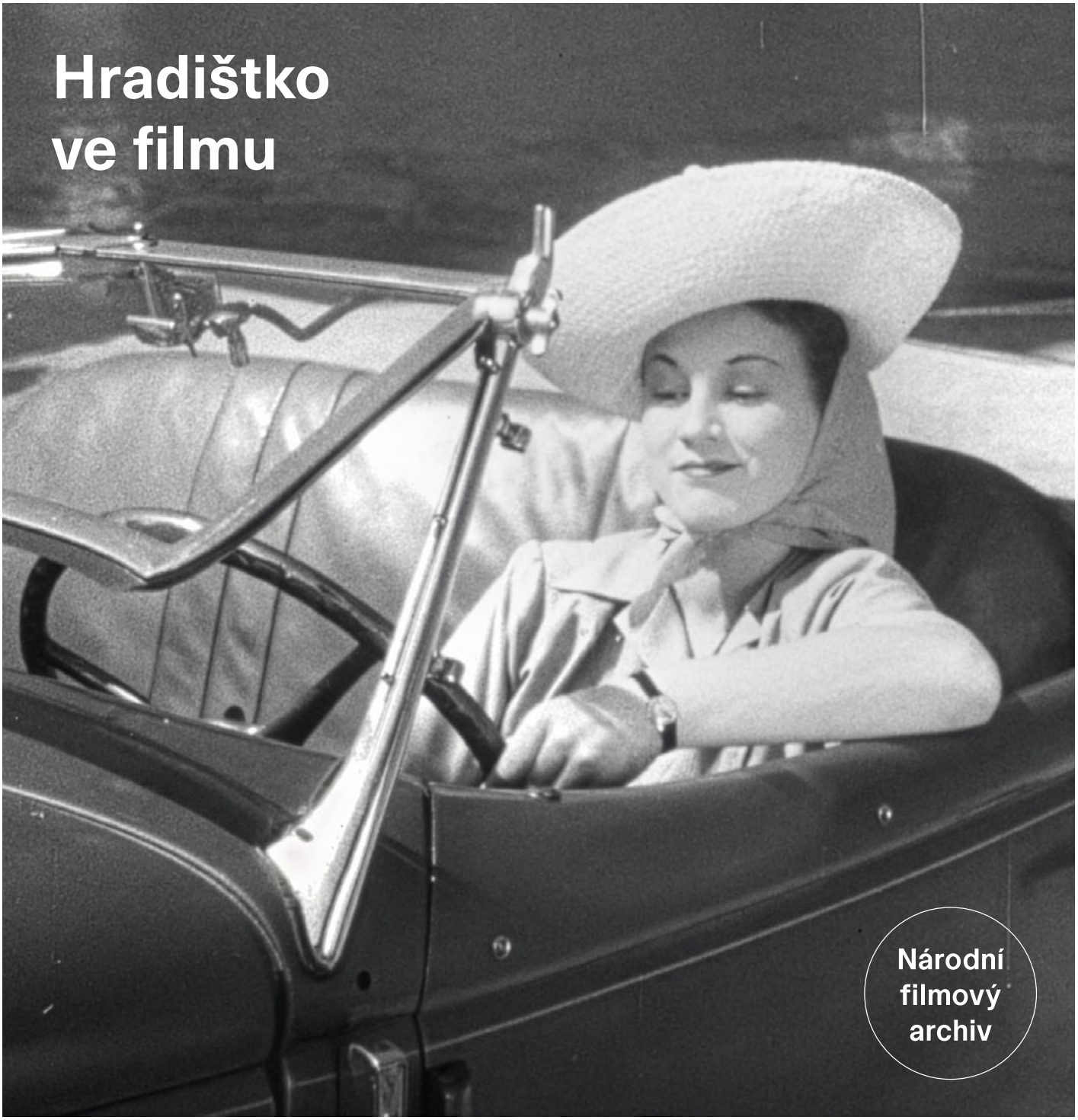
Hradištský

Zpravodaj

2 – 2026

Hradištko ve filmu

Národní filmový archiv

Bezpečnější doprava: obec zavádí zónu 30 9

Hradištko má turistickou vizitku 20

Špičkovou fyzioterapii máme na dosah 22

1
Rekordní počet lidí navštívilo 11. swap dámského oblečení, v rámci kterého se navíc vybralo i nejvíc drogistického zboží pro charitativní účely za dobu jeho trvání.

2
Pietní akt se konal za přítomnosti řady zástupců zahraničních velvyslanectví. Tradiční vystoupení dětí z místní základní školy doplnil hudební doprovod skautské kapely z Hvozdnice.

3
Zástupci obce navštívili koncem května partnerskou obec Busturia, kam zamířila i delegace Středočeského kraje. Místní taneční tanečníci jim předvedli baskický lidový tanec aurresku.

4
Na zeď zdravotního střediska u rybníčku byl umístěn defibrilátor, který je v případě potřeby přístupný nonstop. Nově je defibrilátor k dispozici také ve volnočasovém parku u Vltavy.

5
Po roční přestávce se Hradištko opět stalo místem předávky štafetového závodu Vltava run, kterého se zúčastnilo přes 3 000 běžců. Trasa vedla přes vrch Chlum a Vojtěšku do Pikovic.

6
Nepříznivé počasí zkomplikovalo organizátorům přípravu dětského dne. Koho neodradila deštová přeháňka, dočkal se pestrých aktivit zaměřených na znalosti i dovednosti.

7
První červnová sobota patřila pouťovým atrakcím. Místní taneční skupiny vystoupily odpoledne u hasičské zbrojnice, kde se večer konala oblíbená venkovní taneční zábava.

8
Poslední domácí utkání fotbalového týmu TJ Slovan Hradištko navštívil šťáb satirického pořadu Iná liga. Ten zachytil humorné situace ze šatny hráčů i z průběhu zápasu.

Vážení spoluobčané,

možná vás překvapí, že sotva se Zpravodaj dostane do vašich schránek, začínáme připravovat další. Sejdeme se s redaktory, zhodnotíme uplynulé číslo, sdílíme zpětnou vazbu od vás – čtenářů a sousedů. A začneme vymýšlet obsah nového čísla. Každý má nápad, o čem psát. Někdo zná člověka se zajímavým životním příběhem, někdo si všímá, co lidi řeší a měl by se tomu věnovat prostor. Někdo píše rád o šikovných dětech a jiný si rád povídá se seniory. Rozdělíme si, kdo si vezme jaký článek na starost. Stanovíme si termíny. A pak je nedodržujeme…

Vyzveme pravidelné i nepravidelné přispěvatele – zástupce spolků a organizací, zastupitele, veřejnost. Začnou přicházet e-maily. Je třeba všechno přečíst, opravit, sladit. Sehnat kvalitní fotky. Upomínat ty, od kterých je článek potřeba. Krátit a doplňovat. A zase se připomínat. Zpravodaj se pomalu rodí. Získává jasné kontury, dočká se ilustrací, skládá se jako puzzle. Čeká na poslední příspěvky. Někdy čeká déle, než je žádoucí. Grafik mu dodá tvář. Tiskárna ho zhmotní. A pak se dostane k vám do schránek. A my jsme napjatí, co vy na to. A snad to i tentokrát dobře dopadne.

Jsme rádi, že jste součástí celého procesu. Děkuji všem, kteří se na přípravě Zpravodaje podílejí. Především redaktorům a autorům článků a fotografií, kteří přispívají dobrovolně. A děkuji také vám, čtenářům. Právě váš zájem a zpětná vazba dávají naší práci smysl.

Lucie Hašková

www.hradistko.cz

Obsah 2 – 2026

Zprávy z obce
Obec připravuje nové investice a projekty 4
Jaké bylo volební období očima zastupitelů 5
Z jednání zastupitelstva obce z května a června 6
Dětská hřiště se dočkala nových stromů 7
V Pikovicích přibyde lanový parkour pro děti 8
Byla spuštěna centrální evidence psů 8
Bezpečnější doprava: obec zavádí zónu 30 9
V Madridu stojí socha Františka Suchého 10
Volnočasový park zdobí půvabná socha Vltavy 10

Téma: Hradištko ve filmu
Po stopách filmového natáčení 11
Dokumentární filmy 11
Filmy točené za protektorátu 12
Slavné komedie 13
Filmy z porevoluční éry 13
Kriminální seriály: místo pro vraždu nebo úkryt pachatele 14
Krásné scenérie z Teorie tygra 15

Rozhovor
Uchováváme filmový materiál pro budoucí generace 16

Škola
Jak jsme si užili poslední měsíc před prázdninami 18

Knihovna
V knihovně probouzíme v dětech lásku ke knihám 19

Hradištský talent
Hradištko má turistickou vizitku! 20

Z historie
Hrnčířství: řemeslo, které formovalo zdejší kraj 21

Lidé
Špičkovou fyzioterapii máme na dosah 22

Zajímavost
Jak drahé je mít výhled na Vltavu? Nejen z vlastního okna 24

Místní podniky
Oliveta café nabízí snídani, kávu i drink 25

Sport
Fotbalisti vybojovali okresní pohár! 26
Fotbalový zápas v pořadu Iná liga 27
Rokenrol není minulost. Je to energie, sport a životní styl 28
Zkoušky technické vyspělosti daly zabrat 29
Kickbox klub zazářil na turnaji v Německu 29

Spolky
Vltavan udržuje společenské i řemeslné tradice 30
Děti poměřily síly ve vědomostech o přírodě 31
Jak zachraňujeme srnčata v době sečí 31

Hasiči
Hasiči nejvíc zasahovali u požárů a dopravních nehod 32
Za SDH Pikovice poprvé startovaly i ženy 33
Pikovičtí hasiči mají nové zásahové obleky 33
Charitativní sbírka: společnými silami pro dobrou věc 33

Na vítání občánků dorazilo pět nově narozených dětí, je tedy zřejmé, že pokles porodnosti se projevuje už i v naší obci. V obřadní síni na zámku jsme přivítali dva kluky a tři holčičky.

Izabela Branná, Eliška Rážová, Anežka Stibůrková, Sebastian Košič, Matyáš Neužil
Nepřišla: Rosálie, Jáchym a Viktoria
Foto: Hedvika Ježková-Czurdová

Zpravodaj obce Hradištko 2 – 2026. Vychází 31. července 2026. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreanty Hradištka, Brunšova, Pikovic a Rajchardova. Evidence MK ČR E 17527. **Náklad:** 1 400 výtisků – zdarma. **Distribuce:** Česká pošta. **Tisk:** Tiskap, s.r.o. **Redakční rada:** Lucie Hašková, Mgr. Hana Hradilová, Bc. Rudolf Zděnek, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek, H. Petráková. **Grafická úprava:** Ondřej Kahánek. **Ilustrace:** Barbora Burianová. **Foto na obálce:** Zdroj NFA. **Adresa vydavatele a redakce:** Obecní úřad Hradištko, Ve Dvoře 1, Hradištko. **IČ:** 00241245. **E-mail:** redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: **www.hradistko.cz**. Uzávěrka příštího čísla je 20. září 2026.

Obec připravuje nové investice i projekty

V letních měsících pokračují práce na řadě projektů, které ovlivní podobu naší obce v příštích letech. Některé stavby jsou již v realizaci, jiné jsou ve fázi projektových příprav nebo čekají na potřebná povolení.

Jedním z nejviditelnějších projektů je výstavba multifunkčního hřiště vedle tělocvičny. Na projekt obec získala dotaci z Národní sportovní agentury ve výši pěti milionů korun. Dokončení hřiště předpokládáme na podzim letošního roku.

Na přípravě nové školní kuchyně a jídelny začala pracovat společnost Quality Group, která zvítězila ve výběrovém řízení. Nový objekt by měl vzniknout v areálu základní školy na místě dnešního špýcharu. První návrh v podobě architektonické studie by měl být odevzdán do konce července.

Významný posun nastal také v přípravě nového hřbitova. Projektová dokumentace je dokončena a obec má všechna potřebná stanoviska dotčených orgánů. V současné době čekáme na vydání stavebního povolení. Bohužel stavební úřad ve Štěchovicích eviduje několikaměsíční zpoždění při vyřizování žádostí.

Na zámku pokračují práce zaměřené na obnovu historických prvků. Jistě nepřehlédnete nově opravené vstupní dveře, na což obec získala dotaci ze Středočeského kraje ve výši 142 tisíc Kč. Restaurátorky také hledají nejvhodnější způsob, jak vrátit uvolněnou část fresky zpátky na své místo. I na tyto práce jsme získali dotaci, a to od Ministerstva kultury ve výši 230 tisíc Kč. Také máme vybraného zhotovitele na rekonstrukci a sanaci krovu zámku.

Centrum obce

Architektonická kancelář Menu architekti pokračuje v práci na dlouhodobé koncepci centra Hradištka. V současné době zpracovává územní studii historického centra a zároveň spolupracuje s projektanty, kteří pro Středočeský kraj připravují rekonstrukci komunikace v Pikovické ulici. Cílem je sladit plánované investice obce i kraje tak, aby na sebe jednotlivé projekty navazovaly. Architekti zároveň představili studii úprav veřejného prostranství před zámkem.

Pokračují také přípravy rekonstrukce objektu bývalých kanceláří tiskáren čp. 3, kde dnes sídlí zdravotnická záchranná služba. Projektovou dokumentaci zpracovává ateliér Laeb. Do budoucna by objekt mohl nabídnout nové ordinace lékařů nebo další prostory k pronájmu. O konkrétním využití chceme jednat s potenciálními zájemci formou dotazníkového šetření.

Prázdninové měsíce využíváme k opravám školních budov. Rekonstrukcí procházejí šatny, toalety a chodby u tělocvičny. Ve školní jídelně se modernizuje výdej jídel, vzniká nový samoobslužný pult a upravuje se zázemí pro mytí nádobí. Nové technologie budou po výstavbě využity i v budoucí školní jídelně. Stavební úpravy probíhají i v mateřské škole.

V celé obci byla zahájena obnova dopravního značení, která bude probíhat postupně podle harmonogramu přibližně tři měsíce. Podrobnosti přináší samostatný článek Jiřího Ferenceie.

Máme připravený projekt na rekonstrukci vodovodu v ulici Malá Podkova. Při této příležitosti zde společnost CETIN položí optické kabely. Nyní připravujeme výběrové řízení na zhotovovitele, aby práce mohly být zahájeny na podzim. Na to naváže nový asfaltový povrch v příštím roce.

Většina těchto projektů vyžaduje dlouhou přípravu, spolupráci s projektanty i řadou úřadů. Naším cílem je připravovat projekty tak, aby na sebe navazovaly a dávaly dlouhodobý smysl. Jsme rádi, že se postupně daří jednotlivé záměry posouvat dál, a věříme, že jejich výsledky budou přínosem pro všechny obyvatele Hradištka.

Za vedení obce připravila
Lucie Hašková

Jaké bylo volební období očima zastupitelů

Požádali jsme zastupitele, aby nám dali nahlédnout pod pokličku své práce. Ohlédli se za svým působením v končícím volebním období, zavzpomínali na zajímavé nebo překvapivé momenty a podělili se o to, co jim dělalo radost nebo je naopak trápilo.

Zastupitelé, pro které to bylo první volební období, nejčastěji uváděli, že je překvapilo, že „procesy schvalování na různých úrovních často trvají velmi dlouho, a tak se může navenek zdát, že se vlastně nic neděje.“ (Jiří Ferencei). „Řeknete si, že chcete „jen vydláždit plácek“, ale zjistíte, že k tomu potřebujete už teď alespoň rámcově vědět, kolik a kam přes ten plácek chodí lidí a jak tam budou chodit, až se opraví přilehlá prázdná budova, kde případně zaparkují a jak tam budou jezdit kola. A je potřeba tohle všechno vzít v potaz, abychom to nemuseli za pár let předělávat.“ (Markéta Šafránková Bejkovská).

„První nápad dělí od finální realizace dlouhá doba a dotáhnout velké projekty za jedno čtyřleté období je zkrátka nadlidský úkol. O to důležitější bude kontinuita, transparentnost a shoda nejen v zastupitelstvu, ale i s vámi, sousedy. Pevně věřím, že nové vedení naši rozdělanou práci převezme za svou a dotáhne ji do konce.“ (Rudolf Zděnek). A někdy ani zkušenosti odjinud nestačily. Jiří Žemlička má za sebou několik volebních období v sousední Davli, přesto ho překvapilo, „jak specifické starosti přináší takhle rozlehlá obec s hromadou chatových oblastí a hlavně kolik práce dá řešit dluhy z minulosti, jako je chybějící obnova centra.“

Různorodá práce, která nikdy nekončí

Na tom, že práce zastupitele je opravdu pestrá, se shodují všichni. „Jeden den řešíte rozpočet, druhý den pomáháte odchytit zatoulaného psa nebo hledáte nového majitele,“ říká Vladimíra Čapková. Radka Svobodová k tomu doplňuje: „Starosta řeší nejenom rozvoj obce, školství, dopravu, infrastrukturu, chod úřadu, ale je také mediátorem, meteorologem, stavařem, technikem, občas i detektivem. A někdy všechno najednou. Vzpomínám si např. na půlnoční telefonát, navíc o státním svátku, kdy se paní domáhala vyhnání netopýra z chaty.“

Václav Hašek podobně definuje: „Zjistil jsem, že zastupitel musí být trochu ekonom, trochu právník, trochu psycholog a občas i smírčí soudce. A že některé problémy, které se na první pohled zdají malicherné, dokážou vyvolat vášnivější debatu než státní rozpočet.“

Antonín Branný přidává postřeh ze stavební komise, jejíž práci si občané někdy zaměňují za agendu stavebního úřadu: „Stavební komise obce posuzuje stavební záměry stavebníků pouze ve vztahu k regulativům územního plánu obce. Na nevhodnost návrhu stavebního řešení, můžeme jen poukázat a doporučit jeho změnu, rozhodnutí je však zcela na stavebním úřadě.“

S radostí a s nadhledem

Součástí práce některých zastupitelů je i vykonávání některých obřadů, zejména svateb. „I když jsem z toho měla občas obavy, začalo mě docela bavit oddávání snoubenců. Je to opravdu pozitivní a nabíjející být na začátku cesty dvou lidí, kteří chtějí být spolu. S tím souvisí jeden kuriózní zážitek – oddávala jsem pár, který byl úředně rozvedený pouze pár hodin. Možná by to bylo i na zápis do knihy rekordů,“ říká Lenka Kostečková.

Miloslava Zahálková se ohlédla rovnou v milé metafoře: „Do zastupitelského vlaku jsem nastoupila až po roce, na rozdíl od mých přechozích zkušeností z komunální politiky byla tato jízda (byť mnohdy obtížným terénem) poklidná, cestující do sebe nestrkali, nečinili si naschvály. K věcným diskusím docházelo zpravidla v zastávkách na znamení, ale v zavazadlech zůstala ještě spousta rozpracovaných projektů.“

Se zajímavým nápadem na závěr shrnuje volební období Lucie Hašková: „Veselých momentů na zastupitelstvu jsem prožila spoustu, ale mnohdy jde o situace, kterým se dokážu zasmát až s odstupem času. Někdy je těžké prosadit vlastní nápad nebo diplomaticky odmítnout nápad druhých. Myslím, že tvůrci filmu Vlastníci by měli natočit nový snímek pod názvem *Zastupitelé*.“

Z odpovědí zastupitelů je patrné, že jejich práce zdaleka nespočívá jen v hlasování na veřejných zasedáních. Vedle rozhodování o rozvoji obce řeší především každodenní nečekané situace, dlouhou přípravu projektů i řadu osobních zkušeností, které zůstávají veřejnosti často skryté.

Z odpovědí zastupitelů sestavila
Hana Hradilová

Z jednání zastupitelstva obce z května a června

Zastupitelstvo schválilo dne 20. 5. 2026:

• Záměr obce požádat Státní pozemkový úřad o bezúplatný převod částí pozemků parc. č. 508/28 a 508/30 zastavěných komunikací ve vlastnictví obce. Zajištění přístupu k bytovým domům a sjednocení vlastnictví komunikace a pozemků pod ní je v zájmu obce a odpovídá péči obce o potřeby občanů v oblasti dopravy a bydlení.

• Záměr bezúplatného nabytí spoluvlastnického podílu 11/64 pozemkové parcely p. č. 61/117 o výměře 961 m², druh pozemku: ostatní plocha, způsob využití: ostatní komunikace, ve vlastnictví státu. Obec přebere uvedený pozemek výhradně za účelem zajištění budoucí veřejné komunikace v lokalitě, nikoliv za účelem investiční výstavby na vlastní náklady. Náklady na vybudování komunikace a inženýrských sítí ponesou výlučně investoři / vlastníci přilehlých pozemků, obec převezme komunikaci do svého majetku až po dokončení stavby, vydání kolaudačního souhlasu a předložení všech dokladů potvrzujících, že komunikace odpovídá technickým a bezpečnostním normám, převod komunikace na obec proběhne bezúplatně, dokončení a zkolaudování stavby komunikace je podmínkou pro umísťování staveb pro bydlení v lokalitě „Nad Malým vrchem" v rozsahu dle platné územní studie.

• Výsledek výběrového řízení pod názvem „Obnova dopravního značení v obci Hradištko". Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost HPN projekt s.r.o. s nabídkovou cenou 1 550 096 Kč bez DPH.

• Výsledek výběrového řízení pod názvem „Rekonstrukce mostu na Pobřežní ul., Hradištko". Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost Údržba komunikací s.r.o. s nabídkovou cenou 2 168 906,34 Kč bez DPH.

• Dodatek č. 4 ke Smlouvě o zajišťování a financování dopravní obslužnosti mezi obcí Hradištko a Středočeským krajem, zastoupeným organizací Integrovaná doprava Středočeského kraje. Předmětem dodatku je změna přílohy č. 3 (Výpočet záloh na Podíl obce pro rok 2026 a harmonogram úhrady). Příspěvek obce Hradištko na rok 2026 činí 456 546 Kč.

• Přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje, tematické zadání Obnova kulturních památek, na projekt „Oprava barokních vstupních dveří zámku Hradištko".

• Rozpočtovou změnu č. 2/2026, kterou se zvyšují výdaje o částku 70 tisíc Kč na celkových 122 849 tisíc Kč.

Zastupitelstvo neschválilo:

• Stanovení počtu členů zastupitelstva obce Hradištko pro volební období 2026–2030 na patnáct členů.

Zastupitelstvo schválilo dne 26. 6. 2026:

• Záměr směny a uzavření směnné smlouvy týkající se pozemků parc. č. 103/2, trvalý travní porost, díl „b" s výměrou 443 m², dosud nezapsaného v katastru nemovitostí, odděleného na základě GP č. 3575-286/2024 z pozemku p.č. 103/2, trvalý travní porost, s výměrou 489 m², zapsaného na LV 10001, vlastník obec Hradištko a pozemku parc. č. 103/1, trvalý travní porost, díl „c" s výměrou 293 m², dosud nezapsaného v katastru nemovitostí, odděleného na základě GP č. 3575-286/2024 z pozemku p.č. 103/1, trvalý travní porost, s výměrou 897 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV 3729. Jedná se o pozemky v části obce Brunšov, ulice Šlemínská a jsou směňovány za účelem narovnání právního stavu se skutečným stavem užívání ploch. Rozdíl v cenách směňovaných pozemků 5 184 Kč uhradí obec Hradištko.

• Záměr směny a uzavření směnné smlouvy týkající se pozemků parc. č. 837/7, ostatní plocha, ostatní komunikace, a pozemku p. č. 837/17, ostatní plocha, ostatní komunikace, díl „a" s výměrou 16 m², dosud nezapsaného v katastru nemovitostí, odděleného na základě GP č. 3167-26/2022 z pozemku p.č. 835/7, ostatní plocha, ostatní komunikace, zapsaného na LV 10001, vlastník obec Hradištko a pozemku parc. č. 616/19, ostatní plocha, neplodná půda, s výměrou 137 m², dosud nezapsaného v katastru nemovitostí, odděleného na základě GP č. 3167-26/2022 z pozemku p.č. 616/9, ostatní plocha, neplodná půda, s výměrou 763 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV 3690. Jedná se o pozemky v části obce Pikovice, ulice Na Skalkách a jsou směňovány za účelem narovnání právního stavu se skutečným stavem užívání ploch. Rozdíl v cenách směňovaných pozemků 234 160 Kč uhradí směňující obci Hradištko.

• Záměr směny a uzavření směnné smlouvy týkající se pozemků parc. č. 683/101, ostatní plocha, jiná plocha, o výměře 297 m², zapsaného na LV 10001, vlastník obec Hradištko a pozemku parc. č. 681/9, trvalý travní porost, o výměře 797 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV 3436. Jedná se o pozemky v části obce Pikovice, ulice Ke Stezce a jsou směňovány za účelem narovnání právního stavu se skutečným stavem užívání ploch. Rozdíl v cenách směňovaných pozemků činí 38 564 Kč, které uhradí obec Hradištko.

• Pořizovatelem Územního plánu Hradištko bude Obecní úřad Hradištko, který získal potvrzení krajského úřadu o zajištění splnění kvalifikačních požadavků pro výkon územně plánovací činnosti dle příslušných ustanovení stavebního zákona. Uzavření smlouvy o dílo mezi obcí Hradištko a Ing. Michalem Vrškým, který bude pro Obecní úřad Hradištko zajišťovat pořizování Územního plánu Hradištko. Doplnění zadání Územního plánu Hradištko v kapitole a)1. „Požadavky na urbanistickou koncepci" o následující požadavek: „Územní plán Hradištko bude zpracován s využitím vybraných prvků regulačního plánu ve smyslu § 82 odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Prvky regulačního plánu budou uplatněny zejména v zastavěném území a v zastavitelných plochách, a to v rozsahu nezbytném pro zajištění požadované urbanistické koncepce, ochranu charakteru území, stanovení prostorového uspořádání zástavby a zachování urbanistických a architektonických hodnot řešeného území.

• Závěrečný účet obce Hradištko za rok 2025 bez výhrad.

• Účetní závěrku obce Hradištko za rok 2025. Zastupitelstvo obce souhlasí s převedením celkové částky výsledku hospodaření ve výši 17 039 135, 67 Kč z účtu výsledek hospodaření běžného období na účet výsledek hospodaření minulého období.

• Účetní závěrku Základní školy Hradištko za rok 2025. Zastupitelstvo obce souhlasí v souladu s § 30 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, s pokrytím výsledku hospodaření – ztráty ve výši 111 525,77 Kč z rezervního fondu.

• Účetní závěrku Mateřské školy Hradištko za rok 2025. Zastupitelstvo obce souhlasí s převedením celkové částky výsledku hospodaření ve výši 985,35 Kč do rezervního fondu.

• Zrušení výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu „Rekonstrukce mostu na Pobřežní ul., Hradištko" zahájeného na základě zadávací dokumentace ze dne 6. 5. 2026, a to z důvodu neposkytnutí součinnosti vybraným účastníkem k uzavření smlouvy o dílo a z důvodu potřeby zajistit realizaci předmětu zakázky transparentním, přiměřeným a hospodárným postupem. Schvaluje opětovné vyhlášení výběrového řízení na tuto veřejnou zakázku za obdobných věcných a technických podmínek, s možností přiměřené aktualizace zadávací dokumentace zejména v části termínů plnění a lhůt pro podání nabídek.

• Přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje a uzavření Veřejnoprávní smlouvy mezi obcí Hradištko a Středočeským krajem o poskytnutí individuální účelové dotace ze Středočeského Fondu hejtmanky v rámci Tematického zadání „Podpora hejtmanky" na projekt „Reprezentace obce Hradištko při partnerské návštěvě ve Španělsku a účast na slavnostním odhalení sochy Františka Suchého v Madridu".

Kompletní znění zápisů najdete na:

www.hradistko.cz/samosprava/dokumenty-zastupitelstva

Dětská hřiště se dočkala nových stromů

V dubnu jsme vysadili další stromy za podpory Nadace ČEZ. Tentokrát se sázely hlavně ovocné odrůdy, a to na dětských hřištích v centru Hradištka a v Pikovicích.

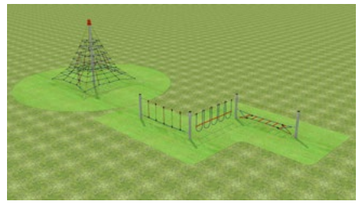
Na dětském hřišti v zámeckém areálu je nedostatek stínu, jehož nejpřirozenějším zdrojem jsou samozřejmě stromy. Tuto výsadbu jsme plánovali už dlouho, ale použité odrůdy jsme nejdříve museli zkonzultovat s památkáři. Z doporučených druhů jsme v první fázi výsadby vybrali dvě jeřabiny, dvě třešně ptačí a jednu jabloň. Stromky jsme rozmístili v blízkosti herních prvků, aby poskytly dětem a rodičům co nejvíce stínu v horkých letních dnech.

V loňském ročníku participativního rozpočtu „Hradištko společně" zvítězil návrh dětského hřiště v Pikovicích. To se nově nachází vedle venkovní posilovny na místě zvaném „U hrušky" a doplnit prostor stromy se přímo nabízelo. V tomto případě jsme však měli ve výběru stromů volnou ruku. Rozhodli jsme se pro ovocné odrůdy, které z venkovského prostředí mizí. Díky podpoře Nadace ČEZ jsme vysadili tři třešně, tři švestky a dvě jabloně. Obec nechala ještě dosadit po jednom kusu jabloně, švestky a třešně. Odrůdy jsme vybírali pečlivě podle toho, aby dozrávaly postupně a lidé mohli ovoce sbírat od června až do září.

Lucie Kroupová
agenda životního prostředí

V Pikovicích přibyde lanový parkour pro děti

V participativním rozpočtu se letos vybíralo mezi třemi návrhy. Mezi nimi se objevil dětský lanový parkour v Pikovicích, poesiomat pro park u Vltavy a revitalizace veřejného prostranství na Sekance.

Nápadů na zlepšení v obci se každoročně objevuje dost, ale mnohdy jde spíše o podněty než o promyšlený projekt, který je realizovatelný a odhadované náklady odpovídají skutečnosti. Rádi bychom tedy ocenili připravenost a originalitu letošních návrhů.

Do hlasování se zapojilo 480 občanů. Zvítězil návrh na lanový parkour, který doplní dětské hřiště v Pikovicích. To vzniká postupně právě díky participativnímu rozpočtu. Prvotní nápad místních hasičů umístit na nevyužitou plochu u autobusové zastávky venkovní posilovnu, se další rok rozšířil o skluzavku a houpačky pro děti a teď přibydou lanové herní prvky. Prostor doplnila nová výsadba ovocných stromů a stal se oblíbeným místem, kam si chodí děti hrát nebo kde se dá zkrátit čekání na autobus.

Na druhém místě se umístil poesiomat s 253 hlasy a na třetím úprava prostranství se 117 hlasy. O konečném výsledku rozhodne zastupitelstvo obce na veřejném zasedání.

Participativní rozpočet vnímáme jako dobrý způsob, jak zapojit občany do proměny obce a umožnit jim ovlivnit veřejné dění. Díky němu se opravila autobusová zastávka u rybníčku a vybudovalo potkávací místo na návsi u studny. Pořídili jsme defibrilátor, který najdete na budově zdravotního střediska. Ve volnočasovém areálu u Vltavy můžete odpočívat na lehátkách nebo v altánu a v zámecké zahradě si zahrajete ping pong. Věříme, že dobrých nápadů je stále dost, a těšíme se na příští ročník.

Lucie Hašková

Byla spuštěna centrální evidence psů

Od 1. července 2026 spustí Komora veterinárních lékařů ČR provoz systému Centrální evidence psů (CEP). Jedná se o jediný oficiální registr psů v České republice zřízený zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči (veterinární zákon).

Údaje o psech budou do nového registru zadávat pouze veterináři. Tento administrativní úkon bude zpoplatněn dle jejich individuálních ceníků. Do evidence budou mít prostřednictvím webového portálu **www.registrpsu.gov.cz** přístup i sami majitelé, kteří se budou hlásit pomocí identity občana. V systému budou moci měnit kontaktní údaje nebo třeba nahlásit psa jako ztraceného.

Termín zápisu psů do registru není pevně daný a chovatelé je musí zaregistrovat nejpozději při nejbližším povinném očkování proti vzteklině. Doporučujeme majitelům, aby si před návštěvou veterináře vytiskli a vyplnili formulář pro evidenci, který je ke stažení na internetu. Celý proces tím urychlí. Cílem povinné registrace do CEP je usnadnit identifikaci psů, pomoci při dohledávání ztracených zvířat a zpřehlednit plnění zákonných povinností souvisejících s jejich chovem.

Budoucí existenci jediného oficiálního registru psů považujeme za přínosnou i my na obecním úřadě, protože nám v případě nálezu psa propojení naší čtečky čipů s CEP umožní okamžitě dohledat majitele.

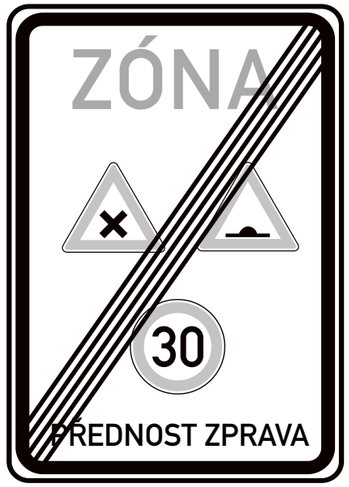
V případě potíží se stažením formuláře pro evidenci nebo jiných dotazů mě můžete kontaktovat na:

+420 731 658 504
zivotniprostredi@hradistko.cz

Lucie Kroupová
agenda životního prostředí

Bezpečnější doprava: obec zavádí zónu 30

V posledních letech se stále častěji setkáváme s nebezpečnými situacemi na místních komunikacích. Příčinou není pouze nedodržování pravidel některými řidiči, ale také nepřehledné a místy nejednotné dopravní značení.

Řidiči si často nejsou jistí, jaká pravidla na konkrétním úseku platí, kdo má přednost nebo jakou rychlostí mohou jet. To zvyšuje riziko kolizí a ohrožuje nejen chodce, ale i samotné řidiče. Proto obec připravila komplexní úpravu dopravního značení, jejímž hlavním cílem je zvýšení bezpečnosti a zpřehlednění provozu na místních komunikacích.

Co se změní

Na všech místních komunikacích v obci s výjimkou silnic, po kterých projíždějí linkové autobusy, bude nově zavedena zóna 30 s pravidlem přednosti v jízdě zprava. To znamená, že v celé oblasti bude platit maximální povolená rychlost 30 km/h a zároveň na všech křižovatkách pravidlo přednosti zprava.

Současně dojde k odstranění stávajícího nepřehledného systému dopravních značek a jejich nahrazení jednodušším a jednotným řešením. Budou také instalovány zpomalovací prvky, které pomohou řidiče přirozeně vést k dodržování stanovené rychlosti. Na nepřehledných křižovatkách budou doplněna dopravní zrcadla a vodorovné značení připomínající přednost zprava. Značky, které je nutné zachovat, budou upraveny tak, aby odpovídaly platným právním předpisům.

Proč právě zóna 30

Zkušenosti z mnoha měst a obcí ukazují, že zóny s omezenou rychlostí významně přispívají ke zvýšení bezpečnosti. Nižší rychlost znamená kratší brzdnou dráhu, více času na reakci a menší následky případných nehod. Velkou výhodou je také jednoduchost pravidel. Řidiči už nebudou muset sledovat střídající se omezení rychlosti ani přemýšlet, zda se nacházejí na hlavní či vedlejší komunikaci. Ve většině místních ulic budou platit dvě základní pravidla:

- maximální rychlost 30 km/h
- přednost zprava.

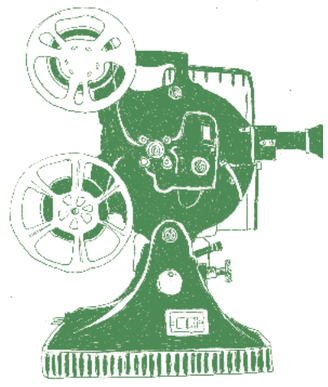
Díky tomu bude provoz předvídatelnější a bezpečnější pro všechny účastníky silničního provozu.

Realizace ve dvou etapách

V první fázi dojde k samotnému přeznačení komunikací a instalaci základních bezpečnostních prvků. Následně bude obec vyhodnocovat zkušenosti z provozu a sbírat podněty od občanů. Ve druhé etapě pak mohou být doplněna další opatření reagující na konkrétní potřeby jednotlivých lokalit.

Jsem si vědom, že nová úprava dopravního značení může v počátečním období přinést určité komplikace, zejména v místech, kde jsme zvyklí řídit se dlouhodobě zažitými návyky. První týdny po zavedení nového režimu si proto vyžádají zvýšenou pozornost, trpělivost a vzájemnou ohleduplnost všech účastníků silničního provozu. Věřím však, že po krátké době si na nová pravidla všichni zvykneme a tato změna přispěje k bezpečnějšímu, klidnějšímu a přehlednějšímu provozu v Hradištku a pomůže vytvořit příjemnější prostředí pro všechny obyvatele obce.

Jiří Ferencei

V Madridu stojí socha Františka Suchého

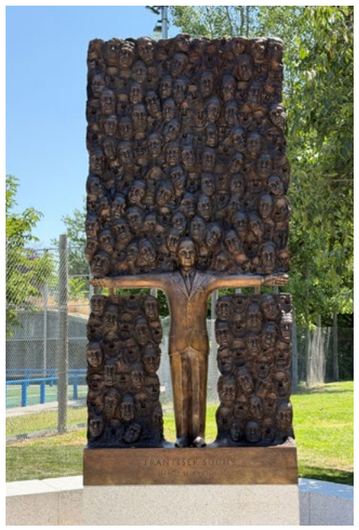
V Madridu byla odhalena socha Františka Suchého, ředitele krematoria Strašnice, který během 2. světové války uchoval popel 2 000 obětí popravených nacisty, mezi nimiž byli mimo jiné i zemřelí z koncentračního tábora Hradištko.

Bronzová socha, jejímž autorem je český sochař Jakub Vlček, měří téměř 3 metry a zobrazuje F. Suchého s rozpaženýma rukama, které jsou obklopené tvářemi těch, jejichž identitu uchoval. Plastika stojí v parku Madrid Río v blízkosti mostu Praha a je prvním uměleckým dílem českého autora ve veřejném prostoru tohoto města. Odhalení sochy završilo víc než dvouleté úsilí Libora Sečky, českého velvyslance ve Španělsku, který se rozhodl vzdát čest tomuto „tichému" hrdinovi. Nejde jen o vzpomínku, ale také o symbol evropských hodnot, jako je úcta, tolerance a lidskost.

Mezi přítomnými hosty byli i zástupci obcí Hradištko a Busturia a hejtmanka a radní Středočeského kraje, kteří společně navštívili také obec Busturii. Obě obce spojuje partnerství a podpora iniciativ týkajících se uchování společné historické paměti. Za tuto aktivitu převzali zástupci obou obcí od hejtmanky Petry Peckové čestné uznání.

Účast zástupců obcí Hradištko umožnila také finanční podpora z Fondu hejtmanky Středočeského kraje, který spolufinancoval náklady spojené s cestou na tuto významnou událost.

Lucie Hašková

Volnočasový park zdobí půvabná socha Vltavy

Z dětství si pamatuji různá místa setkávání, která byla pro lidi přirozenými orientačními body – „u hrušky", „na tranďáku" a podobně. Mám pocit, že takových míst postupně ubývá, a proto jsem chtěl vytvořit nové u řeky Vltavy, které by se mohlo stát novým symbolem.

Už delší dobu jsem nad tím přemýšlel, až jsem dostal nápad na sochu Vltavy. Oslovil jsem dřevořezbáře Jiřího Nekolu, což se ukázalo jako skvělá volba.

Socha je vyřezána z masivního dubového kmene, měří 4,1 metru a stala se novou dominantou rodinného volnočasového parku u Vltavy. Výsledkem je místo, které vybízí k zastavení, odpočinku i setkávání. Věřím, že si k němu lidé najdou cestu a že se časem stane přirozeným bodem, kde si budou dávat sraz místní i návštěvníci, podobně jako tomu bývá u jiných známých míst.

Za realizací stojí spolek Jdeseven ve spolupráci s Nadací ČEZ a dalšími partnery, kterým patří velké poděkování. Velmi si vážím podpory všech, kteří pomohli proměnit původní myšlenku ve skutečnost.

Miroslav Trhlík

Po stopách filmového natáčení

Naše obec, její malebné okolí, chatové osady a příroda v okolí Vltavy a Sázavy vždy lákaly filmové štáby. Natáčely se u nás slavné české klasiky, pohybovala se tu zvučná herecká jména, jako například Adina Mandlová, Vlasta Burian nebo Iva Janžurová. Pokusili jsme se zmapovat kompletní filmovou historii obce a vytvořit přehled míst, která se objevila na stříbrném plátně.

Dokumentární filmy

Bezstarostné cestování po železnici / zdroj NFA

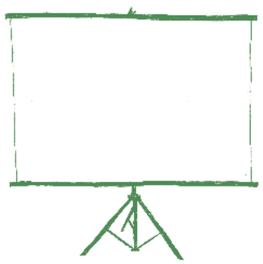
Krátké filmy se věnují tématům, která odrážejí určitý společenský fenomén, například cestování vlakem, chatařství nebo skauting.

Velmi vzácný je snímek **„Buď připraven"** z roku 1923 režiséra Svatopluka Innemanna. Oddíl skautů tráví čas na letním táboře u hradu Orlík, hrají hry, učí se různé dovednosti, sportují, pomáhají raněné dceři majitele panství. Unikátní jsou záběry z jízdy na vorech Svatojánskými proudy až do Štěchovic, kde se skauti s voraři loučí a přestupují na parník, který je odváží do Prahy. Hlavními představiteli byli členové skutečného skautského oddílu z Prahy 5 a také pracovníci schwarzenberského panství. Spolu s filmem Na Dobré stopě z roku 1948 patří snímek Buď připraven mezi jediné skautské filmy české kinematografie.

„Bezstarostné cestování po železnici" je populárně-naučný dokument natočený v roce 1937. Zachycuje fenomén jízdy vlakem z doby, kdy to býval vzácný zážitek. Detailně seznamuje s prací těch, kteří provoz na železnici zajišťovali. Zajímavá je epizoda ze 14. minuty, kdy se na koleje zřítí uvolněné balvany. Dozvíme se nejen to, jakým způsobem je na tuto překážku upozorněn strojvůdce, ale vidíme i unikátní záběry na známý pikovický skalní masiv Komín.

Město za zády je krátký dokumentární film natočený v roce 1973, který zachycuje fenomén chatařství a úprk Pražanů z velkoměsta na víkendové chaty. Kriticky hodnotí přeměnu venkova v prstenci kolem Prahy na chatové enklávy, úbytek zemědělské půdy, nárůst hluku, dopravy i znečištěné ovzduší.

Film je součástí archivních televizních a filmových fondů dokumentujících společenské a kulturní proměny v tehdejším Československu. Kamera zachycuje lokalitu Nade Vsí, konkrétně ulice Essenská, Slunná a V Zahrádkách, v době, kdy se zde mohutně stavělo. Chaty a víkendové domy ve výstavbě jsou s dnešní podobou ulic velmi těžce identifikovatelné a zorientuje se v nich jen skutečný znalec.

Filmy točené za protektorátu

Velká přehrada / zdroj NFA

Film **Velká přehrada** natočil v roce 1942 režisér J. A. Holman. Sleduje příběh mladého inženýra, který si zařídil vlastní projekční kancelář a přihlásil svůj projekt do soutěže na velkou vodní stavbu. Jeho představy o poctivé a odpovědné práci narazí na spekulace bezcharakterního velkopodnikatele. Film byl na svou dobu neobvyklý výběrem tématu i náročnými exteriérovými scénami. Během natáčení režisér vážně onemocněl, a tak se příprava filmu velmi protáhla. Ten byl nakonec uvedený až po válce, proto byly dodatečně vykryty všechny cedule s německými nápisy a hlavní hrdina byl přejmenován z Hertla na Berku. Jeho dceru měla původně ztvárnit Lída Baarová, ale než byl film dokončen, byla nacistickými úřady vyloučena z české kinematografie a nahradila ji Adina Mandlová.

Záběry z místní lokality najdeme kolem 22. minuty. Dva kamarádi bankovní úředník a inženýr, v podání herců Vítězslava Vejražky a Františka Vnoučka, jsou na vodě, kde probírají život. Procházejí se podél Vltavy na brunšovské straně, v pozadí vidíme Štěchovice. Ve 23. minutě si dcera pana stavitele velké přehrady (Adina Mandlová) vyjela na výlet s přítelem, který je na lodi tažen autem. Unikátní jsou i záběry v čase 01:10:23, které nabízejí pohled na rozestavěnou štěchovickou přehradu.

Ryba na suchu vypráví příběh majitele půjčovny lodiček a převozníka Ryby v podání Vlasty Buriana. Ten žije v domku u řeky, která se často stává osudnou pro plavce i sebevrahy. Protože jsou však Rybovou zásluhou mnozí tonoucí zachráněni, stává se Ryba velmi populární osobností celého kraje. V okamžiku, kdy už se svérázný muž chystá oslavit svého stého zachráněného nešťastníka, dovídá se o připravované regulaci řeky, která jej připraví o práci. Regulaci má shodou okolností na starosti mladý inženýr Pánek, který se zamiloval do Rybovy dcery. Když se o tom Ryba doví, důkladně se opije v několika hospodách v nedalekém městečku. Zatím se v řece topí dlouho očekávaný stý nešťastník. Jeho zachráncem se stane právě inženýr Pánek…

Film natočil režisér Vladimír Slavínský v roce 1942. Natáčelo se především v Bechyni a Černošicích. Lokální záběr zachycuje scénu, ve které jde Rybova dcera Anča na přehradu, kde pracuje inženýr Pánek. Opět tak vidíme rozestavěnou hráz štěchovické přehrady.

Ryba na suchu / zdroj NFA

Slavné komedie

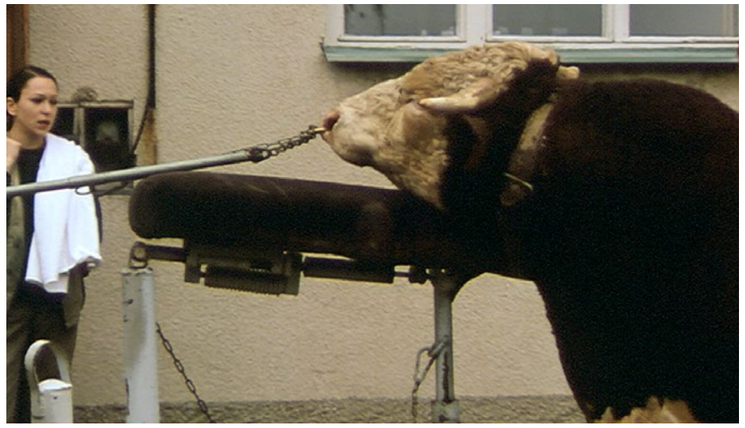
Chata č. e. 688 v ulici Nad Vltavou se stala dějištěm populární letní komedie **Léto s kovbojem** režiséra Ivo Nováka natočené v roce 1976. Hlavními postavami je mladá psycholožka Doubravka (Daniela Kolářová) a vesnický mladík Honza Macháček (Jaromír Hanzlík). On je traktorista, který při ztřeštěné sázce dočasně přišel o řidičský průkaz, takže teď pase družstevní stádo krav, ona je na chatě se svým chlapcem Bobou (Oldřich Vízner), který nepříliš úspěšně studuje medicínu, a právě se připravuje na opravné zkoušky. Honzova bezprostřednost, optimismus a přístup k životu i práci ostře kontrastuje se sobeckým, slabošským a nevyrovnaným Bobou. Doubravka postupně cítí, že její city k Bobovi ochladly a zamilovala se do Honzy.

Záběr pořízený na Hradištku se objevuje v čase 7:54. Doubravka se vrací na chatu, kde se stará o Boba. Na webu filmovamista.cz nalezneme komentář, že dle vzpomínek sousedů štáb změnil vchod. Ten filmový byl na terasu z boku, v některých záběrech je to vidět. Po natáčení vše vrátili do původního stavu, tj. do podélné stěny, kde je dodnes. Filmaři prý uvažovali i o vedlejší chatě, tahle ale vyhovovala víc, protože stojí blíž k cestě.

Nedaleko od Bobovy chaty se nachází další chata, která se objevila v neméně slavné komedii, a to v **Saturninovi** režiséra Jiřího Věrčáka z roku 1994. Film byl natočený podle oblíbené knihy spisovatele a novináře Zdeňka Jirotky. Kniha i film jsou oblíbené především pro svůj suchý „anglický“ humor, množství parodií a nadsázky a zejména pro absurdní situace, do kterých uvádí svérázný sluha Saturnin celé své okolí.

Na mapě filmových míst jde o jednu ze dvou hledaných lokací z tohoto filmu. My jsme se o tom, že se Saturnin natáčel na Sekance, dozvěděli náhodou, a to díky tomu, že byla chata v nedávné době na prodej a realitní kancelář tuto skutečnost uváděla v inzerátu. Chata se objevuje v čase 1:14:17, kdy výprava přichází ke srubu dr. Vlacha.

Filmy z porevoluční éry

Pasti, pasti, pastičky

Režisérka Věra Chytilová natočila v roce 1998 tematicky velmi naléhavý film **Pasti, pasti, pastičky** inspirovaný skutečnou událostí. Bývalí spolužáci v podání Miroslava Donutila a Tomáše Hanáka znásilní mladou veterinářku Lenku (Zuzana Stivínová). Ta využije své profese, oba muže uspí a profesionálně vykastruje. Všichni tři se tak dostávají do eskalující spirály problémů. Úvodní scény zobrazují Lenku v práci, například při kastraci selat či asistenci při reprodukci prasat. Autentické záběry na odběr spermatu býků se točily v místní inseminační stanici.

Film režiséra Vladimíra Michálka z roku 1994 nazvaný **Amerika** je postmodernistickou vizí nedokončeného románu Franze Kafky Nezvěstný. Do Ameriky počátku 20. století, země velkých vzletů i velkých pádů, přijíždí mladý Čech Karel Rossman v podání Martina Dejdara. Strýc Jakob (Jiří Lábus), který je zde považován za nejbohatšího muže, jej přijme jako vlastního syna pod podmínkou Karlovy absolutní podřízenosti. V tvrdých poměrech, tolik vzdálených idylické Evropě, však mladý muž neobstojí, a je proto strýcem tvrdě a nečekaně zavržen. Záběry pořízené u štěchovické přehrady se ve filmu objevují ve 14. a 30. minutě. Zachycují Jakoba, jak ukazuje Karlovi své podniky. Na druhém záběru Karel bloumá po přístavu.

Na přehradě se znovu natáčelo o deset let později, její záběr se objevuje i v dalším snímku režiséra Vladimíra Michálka, a to ve filmu **Pohádkář** z roku 2014. V řece je nalezeno tělo neznámého muže. Při pátrání po jeho identitě se kapitán Rott (Matěj Hádek) ocitne uprostřed úplně jiného příběhu. Postupně se před ním rozehrává milostné drama hlavního hrdiny Máry/Kamila (Jiří Macháček), který si vybudoval dva souběžné životy se dvěma krásnými ženami. Na scénu s přehradou narazíme v čase 01:10:01, kdy kapitán Rott vysvětluje svému synovi, co se stane, když skočí dolů.

V roce 2012 natáčel v naší obci režisér Martin Dolenský film **Můj vysvlečenej deník** s Veronikou Kubařovou v hlavní roli. Z exteriérů poznáme lávku v Pikovicích na záběrech kolem 43. minuty, kdy parta středoškoláků vyrazila na vodu. Ačkoli se točilo v létě, panovalo velmi chladné počasí. Jedna ze scén se také natáčela u nás na zahradě, kde jsme měli nově zaparkovanou maringotku, později využitou pro včely. Filmový štáb se zde pohyboval už od rána. Nejprve scénu několik hodin připravovali rekvizitáři, později osvětlovači a až ve večerních hodinách došlo na samotnou akci s herci. Výsledná scéna pak ve filmu trvá asi tři vteřiny.

Kriminální seriály: místo pro vraždu nebo úkryt pachatele

Cirkus Bukowsky (I. řada, 1. díl) © Česká televize, 2013

Při pátrání po filmových stopách zanechaných v naší obci se ukazuje, že zdejší lokace si největší oblibu získaly u režisérů detektivních seriálů. V roce 2013 se na několik týdnů usídlil v kempu v Pikovicích režisér Jan Pachl se svým štábem, aby zde natočil řadu scén oceňovaného seriálu **Cirkus Bukowsky**. Ty se objevují v prvním, pátém a šestém díle. Natáčení se zúčastnila i řada místních občanů včetně dětí, jejich tváře můžeme rozeznat během cirkusového představení v úvodním dílu.

Fanoušci jednoho z nejoblíbenějších kriminálních seriálů **Případy 1. oddělení** (2016, režie Peter Bebjak) zajásali při sledování 7. dílu 2. série nazvaného Krádež století. Detektivové pražské mordparty (O. Vetchý, B. Polívka a spol.) mají za úkol najít půl miliardy korun z pražské bezpečnostní agentury. Pachatel je dopaden na Hradištku v ulici Spojovací v domě čp. 522.

V roce 2017 se Pikovice staly dějištěm natáčení seriálu **Temný Kraj**. Lokace se objevuje ve 2. sérii v 11. díle nazvaném Vzkříšení. Odborník na sériové vraždy Petr Kraj se ve svém zdravotním volnu na malebném venkově dostává společně s nalezeným psem a nezkušenou trojicí okresních policajtů k vyšetřování šesti případů sériových vražd. Na záběrech se objevuje pikovická lávka, chalupa Mládkových je dům v Nádražní ulici čp. 6.

Případy 1. oddělení (II. řada, 7. díl – Krádež století) © Česká televize, 2016

Režisér Michal Blaško natáčel na Hradištku 6. díl 5. série **Kriminálky Anděl** nazvaný Zámek pro panenky. Řetězec několika unesených dívek a žen spojují detaily, které ukazují na společného pachatele. Když jsou ale po čase zubožené oběti nacházeny zavražděné na stále stejném místě v jednom z pražských lesů, nastane poplach. Jedná se o jednoho pachatele, nebo o organizovanou skupinu? Děj se odehrává v myslivecké chatě č.e. 1726, vrah je dopaden v ulici V Zákoutí.

Seriál **Metoda Markovič: Hojer** (2024, režie Pavel Soukup) zachycuje bez příkras reálnou policejní práci v tehdejším ČSSR. Odehrává se v několika časových rovinách na pozadí nejděsivějších vražd 70. a 80. let. Sleduje práci skutečného kriminalisty Jiřího Markoviče, který se díky své metodě stal legendou kriminalistiky. 5. epizoda nazvaná Chyba systému sleduje Markoviče v momentu, kdy vrah Ladislav Hojer nečekaně přiznává k dalším dvěma vraždám, které spáchal na Slovensku u přehrady Ružín a na děčínské náplavce. Ve 24. minutě Hojer ukazuje kriminalistům, jak zavraždil svoji třetí oběť. Ružínská nádrž je ve skutečnosti štěchovická přehrada.

Skupinu seriálů uzavírá minisérie **Vlastně se nic nestalo** (2024, režie Jan Vejnar), která je tematicky zcela odlišná. Žofie i Andrea nabízí placený obsah na platformách pro dospělé. Drama se satirickými a komediálními prvky zkoumá téma intimního života mladých dospělých pod vlivem masivní přítomnosti komunikačních platforem. Místní lokace se objevuje v 6. díle Retreat na zahradě chaty č. e. 711 v lokalitě Na Plazích, kde Roman (Jiří Chadraba) čeká na Žofku (Denisu Barešovou) ve venkovní vířivce.

Krásné scenérie z Teorie tygra

Teorie tygra

Jednu z posledních velkých rolí ztvárnil oblíbený herec Jiří Bartoška v roce 2016 ve filmu **Teorie tygra** režiséra Radka Bajgara. Sledujeme příběh stárnoucího veterináře Jana a jeho dominantní manželky Olgy (Eliška Balzerová) a tchýně (Iva Janžurová). Ty si shodně myslí, že za štěstí svých mužů jsou zodpovědné právě ony. Janovi dojde, že když nic neudělá, skončí jako tchán. Jednoho dne jej napadne způsob, jak se osvobodit a získat zpět vládu nad svým životem. Tato revolta je ale hodně netradiční. Jan se vydává na cestu za naplněním toho, o čem se domnívá, že jsou jeho sny.

Jan při svém putování prochází krajem, který je nám velmi dobře známý. Ve filmu poznáme náměstí v Jílovém u Prahy, farmu v Krhanicích, scenérie v Pikovicích na Babách, pohled ze Smetanovy vyhlídky nebo plavbu na voru po Vltavě a provizorní veterinární ordinaci na břehu Vltavy v Davli.

Zatím poslední návštěva filmového štábu proběhla loni v létě u příležitosti natáčení komedie **Když lumpa trápí pumpa** režiséra Jiřího Vejdělka. Jakub Žiga (Zdeněk Godla) mohl být kdysi hvězdou fotbalových trávníků. Jako mladík nosil dres prvoligového Baníku a snil o tom, že nastoupí v jeho základní jedenáctce. Slibně nastartovanou kariéru mu ale zastavily problémy se srdcem. Od té doby bere léky, invalidní důchod, skuhrá na osud a sem tam s kamarádem Josefem Ferkešem i něco ukradne a zpeněží, což se pranic nelíbí Jakubově manželce. Krádež pletiva v areálu základní školy, kam chodí obě Jakubovy dcery a při které Jakuba nachytá ředitel školy, dá ale věcem nečekaný spád.

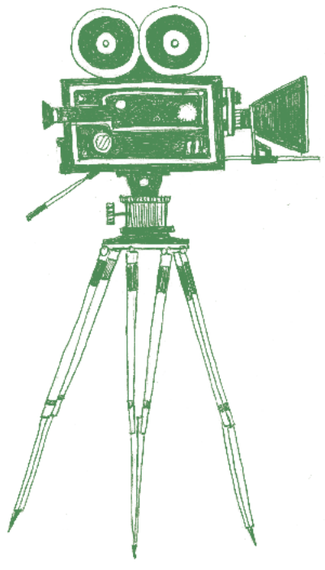
Natáčení v Pikovicích se zúčastnili i místní hasiči. Zdeněk Prošek popisuje humorný zážitek: V jedné ze scén zastihneme hlavní hrdiny filmu, jak pytlačí nedaleko lávky přes Sázavu v Pikovicích. Ve chvíli, kdy Jiří Maryško zakřičí: „Hele-hele-hele, už bere!“, škube ve skutečnosti za vlasec ve vodě ponořený hasič. Ostatně kvůli pikovickým hasičům se musela scéna opakovat. Během ostrého záběru se všem hasičům rozezněly mobily, což znamenalo jediné: výjezd! Jakmile z dosahu mikrofonů zmizelo houkání hasičského vozu, mohlo se natáčet znovu. A to i díky tomu, že hasič, který škubal za vlasec, zůstal poslušně ponořený v Sázavě.“

Pikovické scény se ve filmu objevují v 6. minutě, kdy Josef Ferkeš chytá ryby a Jakub Žiga si čte v novinách o fotbalu. A ještě ve 22. minutě, kdy se Jakub Žiga rozhodl koupit ukradené pletivo zpět.

Filmové štáby se na Hradištko a do okolí vracejí už více než sto let. Někdy zde vznikly jen několikavteřinové záběry, jindy důležité scény slavných filmů a seriálů. Pro diváky jsou často jen kulisou příběhu, pro nás místní ale představují jedinečné svědectví o tom, jak se místo, kde žijeme, proměňuje v čase. Díky starým filmům dnes můžeme znovu spatřit Svatojánské proudy, parní lokomotivy nebo krajinu před výstavbou přehrady – věci, které tehdejší lidé považovali za úplně samozřejmé. Možná právě proto budou mít jednou podobnou hodnotu i dnešní filmové záběry míst, kolem kterých denně procházíme, aniž si uvědomujeme, jak rychle se svět kolem nás mění. Příkladem může být Smetanova vyhlídka ve filmu „Teorie tygra“. Ještě nedávno byla běžně přístupná, dnes ji známe už jen z filmového záběru. Člověk si až zpětně uvědomí, jak rychle se i zdánlivě samozřejmá místa mohou změnit.

Téma zpracovala
Lucie Hašková

Zdroj: filmovamista.cz, www.csfd.cz, Národní filmový archiv, Cinenart TV Prague, Filmcenter, Česká televize

Uchováváme filmový materiál pro budoucí generace

V depozitáři Národního filmového archivu na Brunšově je uložena významná část české filmové paměti. S generálním ředitelem MICHALEM BREGANTEM jsme si povídali o tom, proč je péče o digitální data složitější než uchovávání klasického filmu, jak archiv prezentuje své sbírky veřejnosti a jakým způsobem oslovuje mladou generaci.

Jaké jsou hlavní úkoly Národního filmového archivu a v čem spočívá jeho jedinečnost?

V rámci České republiky jsme jediný archiv takové velikosti, který se věnuje filmovému dědictví. Materiály najdeme i jinde, například Česká televize má vlastní archiv, který se skvěle stará o to, co ČT produkuje. My máme za úkol starat se o všechny materiály, které nám byly svěřeny, a ke všem přistupujeme se stejnou péčí. Audiovizuální stopy jsou součástí naší identity a každý kus materiálu má potenciálně velkou hodnotu pro budoucnost. Úkolem archivu je zachovat materiály pro budoucí generace a zajistit, aby k nim měly přístup.

Jaký je rozdíl mezi uchováváním fyzických filmů a jejich zdigitalizovanou verzí?

Péče o uchování digitálních dat je finančně přibližně desetkrát náročnější než péče o uchování fyzických materiálů. To je velký závazek. Musíme garantovat, že fyzický i digitální materiál bude dostupný vždycky. Každý máme špatnou zkušenost s hledáním fotek na starém disku, ale nám se tohle stát nesmí. Proto je infrastruktura tak zabezpečená a sofistikovaná, aby se to nestalo.

Digitalizace archivů je velký trend. Každý se chce dostat k archivním materiálům z pohodlí domova. Jaké máme možnosti dostat se ke sbírkám NFA?

Archiv, který jenom schraňuje věci, ale nezpřístupňuje, je zbytečný. Proto je zpřístupňování naše vysoká priorita. Musíme být vidět a ukázat, že to, o co se staráme, je pro lidi důležité a stojí za to to vidět. Náš YouTube kanál Filmová klasika má desítky tisíc sledujících. Také provozujeme vlastní kino Ponrepo na Starém Městě. Zatímco multiplexy upadají, jednosálová kina si získávají čím dál větší oblibu a jsou to místa, kde se hrají naše filmy. Máme kolegu, který se stará o distribuci našich filmů, a jsou kina v Čechách i v zahraničí, která je uvádějí. Například v sobotu jedu do Berlína, kde zahajujeme tříměsíční retrospektivu českých filmů, nebo minulý týden v Boloni jsme uváděli zrestaurovaný film Limonádový Joe a byl to obrovský úspěch.

Podle čeho vybíráte, co všechno zpřístupníte veřejnosti?

Naše sbírka je opravdu veliká a digitalizace v posledních letech nabírá na obrátkách. Jediný náš limit je počet zaměstnanců a rozpočet. Snažíme se dostat k lidem filmy, o kterých ani nevědí, že existují, protože se v televizi neobjevují. Na YouTube kanálu Filmová klasika zveřejňujeme každý týden dva filmy a lidi to milují. Je to náš nejúspěšnější projekt poslední doby.

Zjistila jsem, že se na Hradištku natáčelo několik filmů, které jsem nikdy neviděla. Jak je možné se k nim dostat?

Nejprve je najdeme v naší databázi a zjistíme, zda jsou zdigitalizované. Potom je potřeba vyřešit autorské poplatky. S filmy, které jsou natočené do roku 1990, můžeme relativně volně nakládat. S novějšími filmy musíme získat souhlas výrobce.

Na Brunšově se nachází depozitář filmového archivu. Mnoho lidí kolem něj denně prochází, ale málokdo tuší, co všechno se uvnitř odehrává. Co by veřejnost nejvíc překvapilo?

Do archivu má přístup jen ten, kdo v něm pracuje. To je dané zákonem, proto nepořádáme žádné exkurze nebo dny otevřených dveří. V původní budově jsou uložené filmové i nefilmové materiály, například plakáty, scénáře nebo knihy. Nová budova je sofistikovanější a odpovídá současným archivním standardům. Zatímco stará budova byla pouhý depozitář, nová budova je velmi moderní pracoviště, kde pracuje mnohem víc lidí než dřív. Těší mě, že zde nachází uplatnění spousta lidí z Hradištka a okolí.

Jak se jejich práce proměňuje v době rychlého technologického vývoje a nástupu umělé inteligence?

Jsou věci, které se dělají pořád stejně. Například filmový materiál je pořád potřeba mechanicky kontrolovat. Naši pracovníci projíždějí na převíjecích stolech každý kus materiálu v pravidelných intervalech několika let a kontrolují, jestli je v pořádku. To žádný stroj neumí. Ale to, co umí, je zaznamenat poškození. Máme moderní střihací stoly, které jsou digitalizované a zaznamenávají stav materiálu. Tento záznam se rovnou propisuje do databáze. Umělou inteligenci používáme například při digitálním čištění materiálu. Ale potřebujeme u toho člověka, který práci AI kriticky vyhodnotí. Snažíme se odstranit zub času, např. prach nebo opotřebení, ale nemůžeme pozměnit to, co bylo na filmu zaznamenané. To je naše profesní etika. Dále AI využíváme při zpracování dalších dat a tvorbě databází. Díky tomu se můžeme na sbírky dívat z různých perspektiv, což umožňuje větší efektivitu. Jsem šťastný, že si na to zaměstnanci zvykli a vnímají to jako pomoc, ne jako ohrožení.

Jak vypadá běžný den generálního ředitele Národního filmového archivu?

Každý den je úplně jiný a musím být připravený na všechno. Mám velké štěstí, že zde pracuje skvělý tým. Lidé jsou motivovaní, odborně velmi zdatní, mají svou práci rádi a vědí, že pracují na něčem, co po nich zůstane. Moje práce je především plánovat a zajišťovat financování. Jsme státní instituce zřizovaná Ministerstvem kultury, ale to nás financuje ani ne z poloviny. Větší část činnosti financujeme sami, a to prodejem licencí k užívání toho, co nám bylo svěřeno. Zároveň pracujeme v mezinárodních souvislostech, nestaráme se pouze o to, co máme tady. Účastníme se významných filmových festivalů, např. v Berlíně, Cannes, Benátkách. To je pro nás velmi důležité, protože to zvyšuje naše šance na mezinárodní scéně.

Jaký film si pustíte rád ve svém volném čase?

Do kina se dostanu málokdy, ale v rámci své práce stále narážím na zajímavé filmy z naší sbírky. Naposledy jsem si moc užil filmový festival v Boloni, což je každý rok pro filmové archivy úplně zásadní událost. Celé město tím žije, na náměstí v centru sedí každý večer asi tři tisíce lidí a dívají se na filmy. Hraje se ve všech kinech ve městě. A tam jsem viděl francouzský film Bez střechy a bez zákona z roku 1986. V té době se kupodivu dostala kopie filmu do Československa a já jsem ho viděl na Letní filmové škole, která byla tehdy ve Světlé nad Sázavou. Často je riskantní podívat se po čtyřiceti letech na film, který vás kdysi tak silně oslovil, ale tenhle film francouzské režisérky Agnes Varda je i po tak dlouhé době živý, neuvěřitelně aktuální. Potvrdili mi to i moji o generaci mladší kolegové, které jsme vzal na projekci s sebou.

My knihovníci se hodně věnujeme tomu, jak přivést děti a mladé lidi ke čtení. Jakým způsobem oslovuje mladou generaci Národní filmový archiv?

Být mladý je dnes velmi těžká disciplína a je na nás, abychom neztratili mezigenerační kontakt. Oni nám nebudou věřit, protože jsme starší a ničemu nerozumíme. To je normální. Ani my jsme si v mládí nerozuměli se starší generací. V NFA denně vidím, jaká je to výhoda, že jsme generačně rozvrstvení. Máme v týmu dvě mladé kolegyně, které umí zacházet se sociálními sítěmi. Připravujeme krátká videa, která cílí na mladou generaci. Například video k uvedení Limonádového Joa mělo za pár dní milion zhlédnutí. Takže to funguje. Musíme jen vědět, jaký typ obsahu, jakým kanálem a komu posíláme.

Trávíme spoustu času sledováním krátkých videí na sociálních sítích. Myslíte si, že lze v dnešní době kultivovat filmový vkus?

Propásli jsme řadu let, kdy se měla dostat audiovizuální výchova do škol a tento typ gramotnosti mohl být na mnohem vyšší úrovni. Kdysi jsme se báli, že lidi zblbnou z reklam. To se možná stalo, ale dnes hrozí daleko větší nebezpečí, že lidé nebudou mít potřebu hledat to, co je autentické, a spokojí se s tím, co jim vygeneruje umělá inteligence. A to je velmi tenký led.

Co po nás jednou zůstane jako nejcennější svědectví pro budoucí generace?

Dnešní dobu provází strašlivá nadprodukce a nikdo nemá ambici uchovávat všechno. V NFA řešíme výzkumný projekt, který se zabývá tím, jak lze archivovat digitální hry, což je fenomén dnešní doby a ovlivňuje celou společnost. Uchovávání digitálních her je extrémně náročné na objem dat, navíc hry, které se hrají online, lze archivovat jen nepřímo. Ale máme výborný tým, který zkoumá, jak na to. Musíme uchovat alespoň nějaké stopy, aby z nich jednou budoucí generace dokázaly vyčíst, jak jsme žili, co jsme sledovali a co ovlivňovalo naši společnost.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor zaznamenala
Lucie Hašková

PhDr. Michal Bregant je filmový historik, kritik a pedagog. Narodil se v roce 1964 v Praze. Vystudoval obor divadelní a filmová věda na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Pracoval ve Filmotéce Československého filmového ústavu a jako redaktor a později šéfredaktor odborného časopisu Iluminace. V minulosti byl děkanem FAMU, působil i na univerzitě v Texasu a FAMU International. Od roku 2011 pracuje na pozici generálního ředitele Národního filmového archivu, od roku 2022 je zároveň prezidentem Evropské asociace filmových archivů (ACE).

Jak jsme si užili poslední měsíc před prázdninami

Červen je měsíc, kdy dozrávají třešně, jahody a další letní ovoce. Zdá se ale, že v červnu dozrávají také děti. Po dlouhém školním roce už se jim pomalu „zapalují lýtka“ a těší se na prázdniny, sluníčko, koupání a letní dobrodružství. Ale než nastal čas odpočinku, stihli jsme si společně užít ještě mnoho krásných zážitků.

Hned na začátku měsíce nás zaujal vzdělávací program z Protivína zaměřený na život včel. Děti se dozvěděly řadu zajímavostí o jejich významu pro přírodu, prohlédly si včelařské pomůcky a nahlédly do tajů života těchto pilných a pro naši přírodu nepostradatelných tvorů. Následoval společný školkový výlet na Statek u Merlina v Chyňavě, kde si děti užily den plný poznávání zvířat, pohybu a nových zážitků. Naši předškoláci se navíc vydali na speciální výlet do Štefánikovy hvězdárny v Praze, kde se v rámci programu Astrohrátky seznámili se zajímavostmi o vesmíru, planetách a hvězdách.

Koncem června se uskutečnila tradiční Zahradní slavnost, která se letos nesla v duchu tématu „Letem světem“. Děti společně s rodiči procestovaly různé kouty světa prostřednictvím her, soutěží a zábavných úkolů. Velké poděkování patří Spolku Mateřské školy Hradištko, který se podílel na organizaci celé akce a pomohl vytvořit příjemnou atmosféru pro děti i dospělé.

Překvapení pro děti

V posledním týdnu školního roku si děti také užily spoustu radosti na skákacím hradu, který byl po celý den k dispozici na školkové zahradě. Za jeho zapůjčení velmi děkujeme rodinám Štefkových a Ludvíkových, které dětem připravily krásné překvapení a zpestřily závěr školního roku. Poslední společnou akcí byla návštěva záchranářů, kteří dětem hravou a zážitkovou formou představili základy první pomoci. Děti si prohlédly sanitní vůz, dozvěděly se, jak přivolat pomoc, a vyzkoušely si, jak mohou pomoci druhým.

Chtěli bychom z celého srdce poděkovat rodičům za celoroční podporu, spolupráci, důvěru a přízeň. Děkujeme za pomoc při školních akcích, za ochotu zapojovat se do života školky a za vše, co pro děti i školku během roku dělají. Velmi si toho vážíme. Přejeme všem dětem i jejich rodinám léto plné sluníčka, odpočinku, dobrodružství a krásných společných zážitků. Na naše budoucí školáky budeme s radostí vzpomínat a ostatní děti i nové kamarády přivítáme zpět v mateřské škole po prázdninách. Krásné léto všem!

Za kolektiv MŠ:
Kateřina Kubelová

V knihovně probouzíme v dětech lásku ke knihám

Mnoho rodičů si knihovnu stále spojuje především s regály plnými knih. Dnešní knihovna je však také místem setkávání, objevování a společných zážitků. Právě proto zveme malé čtenáře i jejich rodiče na naše pravidelné programy, které dětem pomáhají budovat vztah ke knihám, příběhům a čtení už od útlého věku.

Pro děti od 0 do 3 let pořádáme každý měsíc setkání Pidičtenáři, které je součástí celostátního projektu Bookstart: S knížkou do života. Scházíme se vždy jednou měsíčně ve středu od 10.00 do 11.30 hodin v prostorách knihovny. Program je přizpůsoben nejmenším dětem a jejich rodičům. Společně si užíváme říkanky, písničky, první seznamování s knihami, jednoduché tvoření i volné hraní. Každé setkání má své téma inspirované ročním obdobím, tradicemi nebo oblíbenou dětskou knihou. Cílem je probudit v dětech radost z příběhů, zvykat je na prostředí knihovny a nabídnout rodičům příjemný prostor pro společně strávený čas.

Ožívání příběhů a lovci perel

Pro starší děti ve věku 4 až 8 let nově pořádáme program Pohádka ožívá, který navazuje na setkávání našich nejmenších návštěvníků. Scházíme se každé první pondělí v měsíci od 16.00 do 16.30 hodin. Nejde jen o obyčejné předčítání. Společně se ponoříme do příběhu, povídáme si o postavách, plníme drobné úkoly, hledáme odpovědi na zvídavé otázky a někdy nechybí ani tvoření nebo malé divadélko. Děti se tak stávají součástí děje a zjišťují, že čtení může být dobrodružství plné fantazie.

V letošním roce jsme se zapojili do oblíbené čtenářské hry Lovci perel. Do lovu se již přihlásilo velké množství malých čtenářů, kteří se s nadšením vydávají za dobrodružstvím ukrytým mezi stránkami knih. Jak to funguje? Děti si vybírají knihy označené samolepkou Lovci perel a poté, co je přečtou, vyplní pracovní list s jednoduchými otázkami. Za své úsilí získávají drahocenné perly. Hra bude probíhat až do konce tohoto roku, stále je tedy čas se zapojit. Na začátku příštího roku se uskuteční slavnostní vyhlášení nejúspěšnějších lovců, odměněni však budou všichni účastníci.

Jak nám můžete pomoci

Hledáme plyšové kamarády, kteří by našli nový domov v našich dětských programech. Uvítáme zejména plyšáky domácích i exotických zvířat v co nejrealističtějších barvách, ale také známé pohádkové postavy. Využíváme je při předčítání, hrách, divadélkách i tematických setkáních s dětmi, kde pomáhají příběhy doslova přivést k životu.

Stejně tak rádi přijmeme zachovalé dětské deskové a společenské hry, puzzle, dřevěné vkládačky nebo jiné vzdělávací hračky pro nejmenší. Některé z nich využijeme při našich programech a setkáváních. Ty, pro které nenajdeme využití, nabídneme ostatním rodinám a dětem. Co už jedněm doma překáží, může jiným udělat velkou radost a najít nový smysl.

Už nyní připravujeme podzimní program plný nových témat, knih a zážitků. Jeho nabídku zveřejníme v září, proto sledujte webové stránky knihovny či sociální sítě instagram a facebook.

Vlasta Žemličková

Hradištko má turistickou vizitku!

Někteří z vás asi neví, co to je turistická vizitka. Jde o malou nálepku s obrázkem zajímavého místa, zámku, hradu, muzea nebo třeba turisty oblíbené restaurace, vyhlídky nebo zoologické zahrady. Můžete si ji nalepit do k tomu určených deníčků nebo třeba do fotoalba. Jsou malé, skladné a oproti těm dřevěným kolečkům i levnější.

Já jsem svou první vizitku (obce Štěchovice) dostala jako malinká od babičky a už 11 let je sbírám – na dovolených, výletech s rodinou nebo se školou. Celkem jich je vydáno v ČR asi 6 500. A celou tu dobu mě hrozně štvalo, že nemám vizitku z Hradištka – ona totiž neexistovala! Tak jsem se tento rok rozhodla nechat ji vyrobit. Bylo to nakonec mnohem složitější, než jsem si plánovala. A musela mi pomáhat mamka.

Nejdřív bylo potřeba domluvit místo, kde se bude prodávat, a pak sehnat fotky. Zjistila jsem, že existuje „autorské právo“ a jak to funguje. A taky jsem musela trochu bojovat s podmínkami, které má firma, co turistické vizitky tiskne. Takže mi třeba hodně fotek vrátili zpět s tím, že je nemůžou použít. Celé to trvalo víc než tři měsíce, ale v polovině června konečně dorazily z tiskárny a jsou v prodeji v Café Kandík.

Pokud by je chtěl prodávat kdokoli další, může si je objednat sám přímo na:

www.cs.wander-book.com

Doufám, že se vám turistická vizitka Hradištka bude líbit, a přála bych si, aby byla vaše první do sbírky!

Ema Procházková (12 let)

Hrnčířství: řemeslo, které formovalo zdejší kraj

Sochař Karel Pauzer, který se letos dožívá 90 let, zná zdejší prostředí od narození. Jeho předkové tu žili od konce 19. století. Pamatuje nejen Vltavu bez přehrad a bez štěchovického mostu, ale i spoustu detailů z běžného života obyčejných lidí. Tentokrát jsme si povídali o hrnčířství.

Za starých časů bylo mnoho malých hrnčířských dílen. Tady u nás – v domku na Brunšově poblíž řeky – byla taky hrnčířská dílna. Když to můj dědeček kupoval, ještě tu stál komín od hrnčířské pece. V jedné místnosti se bydlelo i pracovalo a ve zbytku domu bylo hospodářství – bez toho tu nikdo nemohl existovat.

Používala se místní hlína?

Tady se vyskytují jen cihlářské hlíny, ze kterých se po odstranění hrubých nečistot dalo dobře točit na kruhu, ale protože jsou železitovápenité, musí se pálit jen na nižší teploty a zůstávají porézní, při vyšší teplotě se deformují. Používaly se olovnaté glazury. Zboží nemohlo konkurovat kameninovému nádobí, které je nenasákavé a pevnější. Olovnaté glazury byly nahrazeny křemičitoživcovými, prostě alkalickými glazurami, které se taví až při 1 200–1 300 °C.

S výrobou kameniny začala až dílna Rudolfa Davida ve Štěchovicích. Tuto technologii se pan David naučil u hrnčíře Klause na Břevnově, který přišel z Německa. Tam a také v severních Čechách měla kamenina tradici, ale do Štěchovic ji přinesl Rudolf David a pokračoval František David. Kameninové jíly se musely dovážet, většinou na šífech po Vltavě.

Při glazování kameninového nádobí se ale uplatnily i místní hlíny, taková ta hnědá glazura, která se tady objevuje na nádobí a dodneška tu takové hrnce v domech můžeme vidět, tak to je davelská šlemovka – je to cihlářská hlína, ze které se plavením odstraní hrubší částice a zůstane jemný šlem. Tím se polévaly nádoby nebo cokoli, co bylo potřeba oglazovat – třeba sádeláky nebo hrnce na mléko. Ještě je lidé mají a to už je opravdu starožitnost.

Takže tady bylo hrnčířů hodně

Keramika se tu dělala už od neolitu. Když kopu na zahradě, nacházím tam střepy nádherně, opravdu úžasně udělaných nádob, ale neglazovaných a pálených jako tzv. zakuřovaná keramika – ta se vypálila na velmi nízký stupeň, takových 600–700 °C a pak se pec uzavřela, nechal se tam ještě dohořívat oheň a karbon z kouře se nasákl do střepu. Takže nádoba byla krásně až leskle černá. Ještě něco takového doma mám, co jsem

si slepoval. Často jsem nacházel střepy tzv. kuthanů. Byly to neglazované pekáče nebo hrnce na třech hliněných nožkách, které se pokládaly přímo do ohniště v černé kuchyni.

Nakonec tady zůstal jenom pan David ve Štěchovicích a jeden hrnčíř u Kiliána – ještě je tam dokonce komín, ale tam už se to pak zmodernizovalo.

Tenkrát se vlastně všechno dělalo z hlíny – dokonce i kropicí konve a všechno kuchyňské nádobí. Muselo se samozřejmě neustále obnovovat, protože se stále rozbíjelo. S tím souvisela i pověstná živnost dráteníků, kteří putovali krajem se svitkem tenkého drátku, kleštičkami a ještě několika pomůckami, a když měl někdo nakřáplý hrnec, anebo i ještě předtím, než napraskl, si ho hospodyně nechávaly sdrátovat.

Dělalo se to velice umným způsobem. Jeden drátek šel vnitřkem vrchního obvodu a pak přes okraj a stahovalo to celý hrnec. Přes hrnec byla taková krásná síťovina, která byla dole na tzv. outoru čili na úpatí té nádoby stažená do jednoho obvodu. A to bylo velice praktické, protože někdy bylo potřeba svařit v krajáči mléko. Když se postavil na plotnu, mohl prasknout a rozpadnout se. Mléko by pak zaplavilo celý sporák, ale na sdrátovaném hrnci se ta trhlinka – která tam zákonitě vznikla, protože změny teplot nutně dilatují hlínu – vlastně utěsnila mlékem, které má v sobě kasein, což je v podstatě dokonalý tmel. Tak to byly návazné živnosti. Nakonec tady zůstal jenom pan David ve Štěchovicích a jeden hrnčíř u Kiliána – ještě je tam dokonce komín, ale tam už se to pak zmodernizovalo.

Mistr František David z dílny ve Štěchovicích se zasloužil o zachování hrnčířského řemesla. Ochotně sdílel své zkušenosti s každým, kdo jevil opravdový zájem, a to nebývalo u řemeslníků obvyklé. Vyučila se u něj řada lidí, později známých keramiků, kteří používají hrnčířské řemeslo při své tvorbě.

Zaznamenala: **Hana Petráková**

Špičkovou fyzioterapii máme na dosah

Mnoho rodičů z Hradištka a okolí žije v domnění, že za specializovanou péčí pro svá miminka musejí dojíždět. Přitom přímo ve zdejším zdravotním středisku ordinuje fyzioterapeutka Markéta Matisová. Žena, která se učila od asistentky doktora Vojty, má za sebou dvacet let praxe. Dnes pomáhá miminkům správně nastartovat vývoj, dospělým ulevuje od bolestí zad ze sedavého zaměstnání a vzkazuje: „Pohyb je lék, nečekejte, až vás něco začne bolet, začněte se hýbat…“

Zaměření na děti

Touha pracovat s lidmi provázela Markétu Matisovou odjakživa. Po maturitě na střední sociální škole a pobytu v Německu její kroky vedly na odbornou školu v Brně, kde vystudovala fyzioterapii. Poté si doplnila dálkově bakalářské studium na bratislavské fakultě zdravotnických studií. Už tehdy měla jasný cíl – pomáhat dětem.

Když začneme stimulovat mozek Vojtovou metodou ve druhém nebo třetím měsíci, dokážeme dítě skvěle nastartovat.

Velkou školou pro ni byly tři roky v dětské léčebně v Jánských Lázních, kde nabrala nedocenitelné zkušenosti s velkou škálou diagnóz od dětské mozkové obrny až po myopatii a poúrazové stavy mozku a míchy. Klíčový zlom v její kariéře ale přišel po přesunu do Prahy, kde se stala součástí týmu cvičícího Vojtovu metodu. „Dostala jsem se přímo k paní Klémové, přímé pokračovatelce doktora Vojty. Tři roky jsem s ní úzce spolupracovala. Předala mi neskutečné zkušenosti,“ vzpomíná Markéta. Od té doby se její hlavní specializací staly děti a ta nejmenší miminka. K dospělým pacientům se na Hradištku vrátila paradoxně až v době covidových uzávěr a rekonstrukce mostu.

Psychický stav se odráží na těle. Napětí ze zkoušek se projevuje bolestmi za krkem, nepohoda ve vztazích zase v bedrech.

Vojtova metoda nebolí

Kolem Vojtovy metody dodnes koluje řada strašáků, které Markéta denně vyvrací. „Maminky často přicházejí s velkou obavou. S miminky to přitom není náročné fyzicky, spíše občas sluchově, protože proti cvičení protestují pláčem. Dostávají se do nekomfortních poloh, ale necítí bolest,“ vysvětluje. Cvičením se stimuluje mozek, uvolňují se blokace a odstraňuje se asymetrie. Když je terapie vedená správně, děti hned po cvičení plakat přestanou a usmívají se.

U neurologických vad hraje zásadní roli čas. Odchylky ve vývoji lze poznat už v prvním měsíci života. „Když začneme stimulovat mozek Vojtovou metodou ve druhém nebo třetím měsíci, dokážeme dítě skvěle nastartovat. Pokud ale rodiče přijdou až v pátém nebo šestém měsíci, patologické reflexy už mohou být zafixované a léčba není tak efektivní. Je třeba cvičit hned,“ upozorňuje.

Někdy stačí málo

Návštěva ordinace přitom nemusí znamenat hned diagnózu a dlouhé měsíce cvičení. K Markétě mohou rodiče přijít i na jednorázovou preventivní konzultaci psychomotorického vývoje bez předpisu od lékaře.

„Často se to týká prvorodiček. Miminka kvůli velké opatrnosti špatně zvedají nebo je málo pouštějí, takže dítě ani ve třech měsících nedrží hlavičku. Někdy jim stačí ukázat správný ‚handling‘, tedy manipulaci s miminkem. I taková drobnost má obrovský vliv. Maminka získá jistotu, zbaví se strachu a dítě udělá okamžitě rychlý pokrok. To mě na mé práci baví nejvíc,“ usmívá se fyzioterapeutka.

Bolesti souvisí s psychickou pohodou

Vedle dětí tvoří velkou část pacientů dospělí. Ty nejčastěji trápí bolesti zad spojené se sedavým zaměstnáním. Podle Markéty Matisové si mnozí lidé neuvědomují, že tělo a psychika jsou spojené nádoby. „Psychický stav se odráží na těle. Napětí ze zkoušek se projevuje bolestmi za krkem, nepohoda ve vztazích zase v bedrech. Funguje to ale i obráceně – špatně zatížený malíček na noze může rozhodit koleno, kyčel i pánev. Když pak srovnáme plosku nohy, uleví se celému tělu i psychice.“

Trend silového tréninku v posilovnách velmi vítá, ale varuje před bezhlavým cvičením. Špatná technika totiž často vede k přetěžování svalů. Sílu je ale potřeba udržovat. „Od šedesátého roku svalová síla strmě klesá. Starším lidem proto silový trénink vyloženě doporučuji. Je jedno, jestli zvedáte činky ve fitness centru, nebo litrovou lahev s vodou doma. Důležitá je pravidelnost. I v tomto případě je důležité najít si odborníka a nechat si ukázat, jak cvičit bezpečně a efektivně.“

Sama fyzioterapeutka kompenzuje jednostrannou zátěž přímo v práci – cíleně si zacvičí s pacienty, když jim ukazuje správné provedení cviků. Ve volném čase pak relaxuje na kole nebo na procházkách se psem.

„Ráda bych především místním dětem nabídla pomocnou ruku. Dlouhodobou péči u mě najdou i děti po úrazech, které se vrátily z nemocnice. Nemusejí nikam složitě dojíždět, špičkovou péči mají přímo tady,“ uzavírá Markéta Matisová.

Klára Budilová

Jak drahé je mít výhled na Vltavu? Nejen z vlastního okna

Vltavské údolí

Vltava u Davle

Na konci května proběhla jarní aukce Galerie KODL na Žofíně. Mezi draženými díly byly i obrazy malíře Vlastimila Beneše, jehož tvorba je úzce spojena s krajinou našeho regionu. Na aukci se objevila například díla Vltavské údolí a Vltava u Davle. Tedy motivy, které mnozí z nás dobře znají

Obě díla našla své nové majitele za stovky tisíc korun. *Vltavské údolí* bylo vydraženo za 360 tisíc korun (vyvolávací cena 130 tisíc) a *Vltava u Davle* za 300 tisíc korun (vyvolávací cena 200 tisíc). Při pohledu na výsledky aukce člověka pak lehce napadne: stojí za to investovat do pohledu na Vltavu, byť jen zachyceného na plátně?

Investice do umění jsou v posledních letech stále vyhledávanější alternativou ke klasickým investičním nástrojům. Na rozdíl od akcií, dluhopisů nebo termínovaných vkladů však mají jednu zajímavou vlastnost. Kromě potenciálního finančního zhodnocení přinášejí také každodenní estetický zážitek. Obraz totiž není jen investice, ale také součást domova. Zároveň platí, že stejně jako u jiných investic ani zde neexistuje jistota budoucího výnosu.

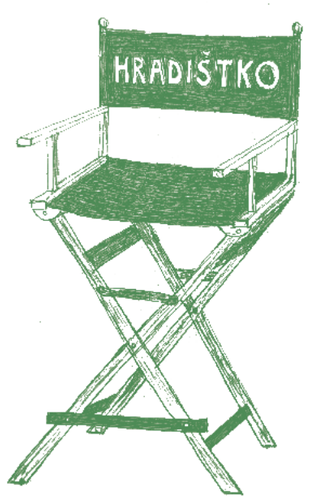
Co určuje hodnotu obrazů

Hodnota uměleckých děl je ovlivněna řadou faktorů. Vedle významu autora, vzácnosti díla či jeho stavu hraje důležitou roli také samotná aukce a ochota přítomných zájemců o dílo soutěžit právě v daný okamžik. Svou roli zde hraje i určitá dávka náhody. Právě aukční prostředí dokáže konečnou cenu výrazně navýšit, ale stejně tak může způsobit, že se dílo prodá za částku nižší, než majitel očekával. A někdy se dokonce neprodá vůbec. Paradoxně přitom nemusí být nevydražené dílo tím největším problémem.

Mnohem nepříjemnější může být situace, kdy je prodáno, ale za cenu výrazně nižší, než jakou si jeho majitel představoval. To je riziko, na které člověk při pohledu na rekordní kladívkové částky často rychle zapomíná. Rizikovost investice je však do určité míry kompenzována tím, že majitel nezískává pouze potenciální finanční aktivum, ale také každodenní estetický zážitek. Zatímco vývoj hodnoty akcií sledujeme na displeji telefonu, obraz můžeme obdivovat každý den na vlastní stěně. Přesto anebo právě proto zájem o české krajináře a autory spojené s konkrétními regiony dlouhodobě přetrvává.

A možná právě zde se ekonomie potkává s místním patriotismem. Když si někdo pořídí obraz zachycující Vltavu u Davle, nekupuje si pouze plátno a barvy. Kupuje si také kus krajiny, kterou má rád, vzpomínky na známá místa a pohled, ke kterému se může každý den vracet.

Lenka Farkačová Říhová
popularizátorka ekonomie

Oliveta café nabízí snídani, kávu i drink

Procházíte-li se během teplého letního večera po Pikovicích, může se vám stát, že budete potkávat lidi, kteří budou svorně tvrdit, že jdou „k Olče“. Napadne vás, kdo to jako má být ta Olča? Jde o občerstvení Oliveta café u vjezdu na vodácké tábořiště, které provozuje Olga Trpišovská.

Je to zhruba pět let, co tento stánek s občerstvením poprvé přivítal své hosty, kteří se sem od té doby s oblibou vracejí. Může za to příjemné prostředí poblíž řeky Sázavy, milá obsluha a zajímavá nabídka nápojů či menších dobrot. Na prvním místě stojí výborná káva, na níž byl tento stánek vybudován. Na své si přijdou i milovníci míchaných nápojů (alkoholických či nealkoholických) či piva z místního pivovaru Pikovar. V nabídce najdete také sladké zákusky, koláčky či nejrůznější varianty zapečených toastů. Během víkendů, kdy bývá na tábořišti nejvíce hostů, nabízí Oliveta café i snídaně. A dát si na příjemném místě na začátku slunného dne dobrou kávu a něco lahodného k snědku, tomu odolá málokdo.

Co vedlo paní Olgu k tomu, že se vrhla do této činnosti? „Dobrá kvalitní káva mi zde v okolí chyběla,“ zdůvodňuje prvotní impulz. Ke kávě všeobecně má velice vřelý vztah, stejně jako k návštěvníkům občerstvení: „Baví mě dělat lidem radost, dodat jim kvalitu a pohodu.“ A jelikož paní Olga působí v oblasti pohostinství dlouhé roky, má díky tomu mnoho zkušeností, z nichž čerpá inspiraci pro to, co bude ve svém stánku nabízet.

Oliveta café se také zapojuje do kulturního dění v Pikovicích, a to spolupořádáním hudebních a dalších akcí v Pikovicích na podiu vybudovaném místními hasiči. Od května do září se zde konají hudební vystoupení (převážně rocková) i promítání putovního letního kina. To vše ve spolupráci s SDH Pikovice, která funguje dlouhodobě a bez problémů.

Zdeněk Prošek

Fotbalisti vybojovali okresní pohár!

V této sezóně se náš A-tým kromě pravidelných mistrovských utkání zapojil také do Okresního poháru pořádaného Fotbalovým svazem Praha-západ. Minulý rok jsme se také účastnili této soutěže, ale naše cesta skočila v semifinále. Oproti loňskému ročníku jsme však tentokrát dokázali dojít až na samotný vrchol a pohár vyhrát.

Přestože jsme do všech utkání vstupovali v roli papírového favorita, žádný ze soupeřů nám postup neusnadnil. Každý zápas přinesl své komplikace a o úspěch bylo potřeba bojovat až do závěrečných minut.

Naše cesta za pohárovým triumfem začala čtvrtfinálovým utkáním v Černošicích. Domácí celek nás od úvodu zaskočil aktivní hrou a po prvním poločase jsme odcházeli do kabin s jednobrankovým mankem. Ve druhé půli však mužstvo ukázalo svou kvalitu i charakter. Díky zlepšenému výkonu a větší aktivitě v útočné fázi jsme dokázali vývoj utkání otočit. O naše branky se postarali Volešák a Janda, který si připsal svůj první soutěžní zásah v našem dresu. Právě jeho trefa znamenala definitivní obrat a postup do semifinále. Los nám následně přisoudil soupeře z Vraného nad Vltavou – tým, který nám v minulém ročníku vystavil stopku a ukončil naše pohárové ambice. Motivace k odvetě tak byla více než dostatečná.

Vlakem na semifinále

Na semifinálové utkání jsme se vydali tradičním způsobem – vlakem z Pikovic. Označení „tradičně“ je na místě, protože stejnou cestu jsme absolvovali také v minulých sezónách, kdy jsme se s Vraným pravidelně potkávali v soutěžních zápasech. Od úvodního hvizdu bylo na našem týmu vidět odhodlání vrátit soupeři loňské vyřazení. Po velmi povedeném prvním poločase jsme si vypracovali tříbrankový náskok. Dvakrát se prosadil Předota, po jedné brance přidali Šafránek a Kuneš a na světelné tabuli svítil stav 1:4. Zdálo se, že je o postupujícím rozhodnuto. Domácí se však nevzdali. Ve druhém poločase zvýšili tempo, dokázali dvakrát skórovat a zdramatizovali závěr utkání. Přesto jsme těsný náskok uhájili a po vítězství 3:4 mohli začít slavit postup do finále okresního poháru.

Cesta do finále tak byla otevřená a od zisku okresního poháru nás dělil už jen jediný krok.

Soupeře pro finálové utkání určilo druhé semifinále, ve kterém se utkaly celky SK Třebotov a SK Nučice. Úspěšnější byli nakonec fotbalisté Nučic, kteří stejně jako my zvítězili výsledkem 4:3, a o finálové dvojici tak bylo rozhodnuto. Protože SK Nučice působí v 9. lize, odehrálo se finále na jejich domácím hřišti. Už samotnou cestu na zápas jsme pojali slavnostně. Do Nučic jsme vyrazili společně autobusem, ve kterém kromě hráčů a členů realizačního týmu nechyběla ani početná skupina našich fanoušků. O dopravu se postaral Ladislav Volešák st., který nás bezpečně dovezl na místo i zpět domů. Patří mu velké poděkování nejen za trpělivost, zejména během bujarých oslav při zpáteční cestě, ale také za uhrazení nákladů spojených s dopravou.

Souboj bývalých ligových hráčů

Do finálového utkání jsme nastupovali v nejsilnější možné sestavě, přestože se trenérský tým musel vypořádat s absencí několika důležitých hráčů. Kvůli zranění nemohli nastoupit Předota, Vnouček ani brankář Buňata. Ani tyto ztráty však neovlivnily naše odhodlání a víru v konečný úspěch.

Finále navíc slibovalo atraktivní podívanou také díky několika známým fotbalovým jménům na obou stranách. V našem dresu nastoupili bývalí ligoví fotbalisté Štěpán Kučera a Ladislav Volešák, zatímco domácí Nučice se mohly opřít o zkušenosti Radka Šírla a Miroslava Millera. Na hřišti se tak představila řada hráčů s bohatými zkušenostmi z nejvyšších soutěží, což dodalo finálovému utkání ještě větší prestiž a náboj.

Samotný začátek utkání nám však vůbec nehrál do karet. Domácí Nučice nám už v prvních minutách ukázaly velkou energii, sílu a odhodlání o pohár bojovat a v úvodu zápasu byly jednoznačně lepším týmem. Jejich aktivita přinesla ovoce poměrně brzy a po dvaceti minutách svítil na ukazateli skóre stav 2:0 v náš neprospěch. Naštěstí náš tým neztratil naději a dokázal na nepříznivý vývoj zareagovat tím nejlepším možným způsobem. Během pouhých tří minut jsme se vrátili zpět do zápasu. Nejprve se prosadil Janda a krátce na to přidal vyrovnávací branku Šafránek. Z dvoubrankového náskoku tak bylo rázem srovnáno a do kabin se odcházelo za nerozhodného stavu 2:2.

Vycházející brankářská hvězda

Druhý poločas už nabídl zcela odlišný obrázek. Postupně jsme převzali iniciativu a po většinu času jsme měli utkání pod kontrolou. Přesto se domácí několikrát dostali do velmi nebezpečných situací a nebyli daleko od toho, aby se znovu ujali vedení. Hned několikrát zachránila náš tým branková konstrukce, když hráči Nučic nastřelili břevno naší branky. Když už míč mířil mezi tři tyče, byl připraven výborně chytající Jan Mráz. Teprve šestnáctiletý brankář předvedl ve finálovém utkání mimořádně vyspělý výkon a několika skvělými zákroky držel naše mužstvo ve hře o trofej.

Přes šance na obou stranách se však ani jednomu týmu nepodařilo strhnout vítězství na svou stranu v základní hrací době. Po devadesáti minutách tak na světelné tabuli stále svítil nerozhodný stav a o držiteli okresního poháru musel rozhodnout penaltový rozstřel. V něm se naplno ukázalo, jak tenká je hranice mezi úspěchem a zklamáním. Naši hráči zachovali chladnou hlavu a své pokutové kopy proměňovali s potřebným klidem. Domácím naopak v rozhodujících chvílích svázala nohy nervozita a dvakrát nedokázali zamířit do brány. Díky tomu jsme byli v penaltovém rozstřelu úspěšnější a mohli jsme začít slavit historický triumf.

Zasloužená odměna

Po závěrečném hvizdu propukla na hřišti obrovská radost. Hráči, realizační tým i početná skupina našich fanoušků si naplno vychutnávali okamžik, kdy jsme zvedli nad hlavu pohár. Cesta pohárem nebyla jednoduchá, ale mužstvo během ní ukázalo charakter, odhodlání i schopnost zvládat těžké situace.

Zisk okresního poháru je zaslouženou odměnou za práci celého mužstva i všech lidí, kteří se podílejí na chodu klubu. Velké poděkování patří hráčům, realizačnímu týmu, funkcionářům, fanouškům a všem, kteří nás během celé soutěže podporovali. Právě díky jejich podpoře jsme mohli na konci sezóny zvednout nad hlavu trofej pro vítěze Okresního poháru Praha-západ.

David Zděnek
předseda TJ

Fotbalový zápas v pořadu "Iná liga"

Poslední domácí utkání sezóny proti Zlatníkům nebylo výjimečné pouze děním na hřišti, ale také návštěvou štábu populárního pořadu INÁ LIGA, který se v této sezoně stal fenoménem amatérského fotbalu.

Pořad vedený bývalými ligovými fotbalisty Petrem Švancarou a Luďkem Zelenkou mapuje fotbalový život na těch nejnižších soutěžních úrovních a ukazuje, že opravdové emoce, zajímavé příběhy a jedinečná atmosféra nevznikají pouze na profesionálních stadionech. Právě proto si „Iná liga“ získala oblibu mezi hráči i fanoušky po celé republice.

Pohled na hřiště i do zákulisí

Štáb dorazil na Hradištko s předstihem a během celého dopoledne zachycoval dění před zápasem. Vznikla řada rozhovorů s hráči, trenéry, funkcionáři i fanoušky. Nechyběl klasický humor Petra Švancary, postřehy Luďka Zelenky ani pohled do zákulisí našeho klubu. Díky tomu měli diváci možnost nejen sledovat samotné utkání, ale také poznat atmosféru, která naše domácí zápasy provází.

Poslední zápas sezóny pak nabídl atraktivní podívanou. Před početnou návštěvou se nám podařilo potvrdit roli favorita a rozloučit se s domácím prostředím vítězstvím 4:2. Hosté sice kladli odpor a několikrát dokázali utkání zdramatizovat, ale naše mužstvo po většinu zápasu jednoznačně dominovalo a zaslouženě si připsalo další tři body.

Nevšední zážitek pro všechny

Pro celý náš klub byla návštěva pořadu „Iná liga“ velkou událostí. Příležitost představit Hradištko širší fotbalové veřejnosti se nenaskytne každý rok. O to více nás těší, že se natáčení odehrálo v příjemné atmosféře a bylo spojeno s vítězným výsledkem na hřišti. Děkujeme Petru Švancarovi, Luďku Zelenkovi i celému realizačnímu týmu „Iné ligy“ za návštěvu našeho areálu a věříme, že si den na Hradištku užili stejně jako všichni naši fanoušci. Pro náš klub to byla skvělá reklama a zároveň další důkaz, že amatérský vesnický fotbal má své kouzlo.

Odkaz na reportáž:
www.youtube.com/watch?v=aUIPE86Aw98

David Zděnek
předseda TJ

Rokenrol není minulost. Je to energie, sport a životní styl!

Když se řekne rokenrol, většina lidí si představí hudbu, energii a radost z pohybu. Jen málokdo ale ví, že akrobatický rokenrol patří mezi nejdynamičtější a nejatraktivnější sporty pro děti a mládež. A právě náš klub zažívá jedno z nejúspěšnějších období své historie!

Rok 2026 přinesl našemu týmu obrovské úspěchy na republikové i světové scéně. Titul vicemistrů České republiky vybojovali Denis Hes a Miriam Tajbrová. Skvělého výsledku dosáhli také Antonín Fišer a Laura Papiežová, kteří získali titul druhých vicemistrů ČR. Jen krůček od medaile skončili Matěj Jan Stříhavka a Beata Bartošová, kteří obsadili nepopulární, ale velmi cenné čtvrté místo.

Velké úspěchy jsme zaznamenali také na mezinárodní úrovni. Denis Hes a Miriam Tajbrová poprvé ve své kariéře vybojovali semifinálové umístění na světovém závodě, kde obsadili skvělé 10. místo. Díky svým výkonům se zároveň vyšplhali do TOP 10 světového žebříčku mezi absolutní elitu akrobatického rokenrolu. Výborně vstoupili do nové kategorie také Filip Jan Stříhavka a Tea Hesová. Hned svůj první závod proměnili ve vítězství a získali 1. místo. Na světové scéně pak předvedli fantastický výkon a vybojovali 8. místo, jen těsně za branami finále.

Tyto výsledky nejsou náhoda. Za naším klubem stojí dlouholetá poctivá práce, nadšení a obrovská chuť neustále se posouvat dál. Abychom dokázali náš oddíl posunout na světové úrovni na přední příčky, začali jsme spolupracovat se špičkovým slovenským trenérem Stanem Kočišem, který již 37 let vede legendární klub RRC Hydrorock. Jeho výsledky mluví za vše: 9 titulů mistrů světa, 5 titulů mistrů Evropy a 71 titulů mistrů Slovenska.

Společně budujeme prostředí, ve kterém mohou vyrůstat nejen úspěšní sportovci, ale především sebevědomí, disciplinovaní a motivovaní mladí lidé.

Proč je rokenrol tak výjimečný

Akrobatický rokenrol není jen tanec. Je to spojení sportu, hudby, gymnastiky, akrobacie a týmové spolupráce. Děti se během tréninků naučí pohybové koordinaci a rytmu, správnému držení těla, síle, rychlosti a obratnosti, disciplíně a zodpovědnosti, spolupráci ve dvojici i v týmu, vystupovat před lidmi bez strachu a hlavně – získají partu kamarádů a zážitky, na které budou vzpomínat celý život. Rokenrol je sport plný energie. Děti při něm nesedí u mobilů ani počítačů. Každý trénink je nabitý pohybem, hudbou a pozitivní atmosférou. Díky pestrým choreografiím se děti nikdy nenudí a stále mají nové cíle, které je motivují posouvat se dál.

Velkou výhodou rokenrolu je, že je ideální jak pro dívky, tak především pro chlapce. Kluci zde najdou dynamiku, akrobacii, sílu a soutěživost. Dívky eleganci, pohyb, flexibilitu a týmovou spolupráci. Společně tvoří sportovní dvojici, která si musí důvěřovat a spolupracovat. Právě proto hledáme nové děti od 6 let – chlapce i dívky, kteří mají chuť se hýbat, zažít něco nového a stát se součástí skvělé party. Nemusíte mít předchozí zkušenosti s tancem ani gymnastikou. Důležitá je chuť sportovat, učit se novým věcem a bavit se pohybem. Vše ostatní děti naučíme.

Přijďte si rokenrol vyzkoušet

Možná právě u nás vyrůstají budoucí mistři republiky, Evropy nebo světa. Ale ještě důležitější je, že děti získají zdravý vztah ke sportu, nové kamarády a sebevědomí, které jim pomůže i v běžném životě. Přijďte mezi nás!

Martina Marková
vedoucí oddílu Club RNR Marko

Zkoušky technické vyspělosti daly zabrat

V sobotu 23. května 2026 proběhly v Kickbox klubu Hradištko zkoušky technické vyspělosti pod světovou organizací WMAC. Akce se zúčastnilo 35 sportovců všech věkových kategorií – od nejmladších dětí až po dospělé členy klubu.

Účastníci během zkoušek předváděli své dovednosti v oblasti základních i pokročilejších technik kickboxu, postoje, pohybu, kombinací úderů a kopů, obranných technik i celkové sportovní připravenosti. Každý z nich musel prokázat odpovídající úroveň znalostí a dovedností pro získání vyššího technického stupně.

Velmi nás potěšilo, že k nám letos poprvé přijeli také sportovci z Kickbox klubu Mariánské Lázně, kteří se zkoušek zúčastnili společně s našimi členy. Věříme, že tato spolupráce bude pokračovat i při dalších sportovních akcích.

Všichni účastníci předvedli výborné výkony, zodpovědný přístup a velkou snahu. Mnozí z nich museli překonat svou nervozitu i komfortní zónu a ukázali, že pravidelný trénink přináší své výsledky. Odměnou jim byly nové technické stupně (barevné pásky), certifikáty a zasloužené uznání za jejich práci.

Rádi bychom poděkovali všem cvičencům za jejich nasazení, rodičům za podporu a také hostům z Mariánských Lázní za účast a přátelskou atmosféru. Kickbox klub Hradištko tak opět potvrdil, že je místem, kde se rozvíjí nejen sportovní dovednosti, ale také disciplína, respekt a týmový duch.

Josef Černý
hlavní trenér klubu

Kickbox klub zazářil na turnaji v Německu

V sobotu 25. dubna 2026 se náš tým Kickbox klub Hradištko zúčastnil turnaje WMAC Fränkische Meisterschaft v německém Bad Kissingenu – a rozhodně jsme nebyli jen do počtu.

Tentokrát se účastnily z České republiky pouze dva týmy, TK Kickboxing a Kickbox klub Hradištko, které se mezi mezinárodní konkurencí rozhodně neztratily. Všichni předvedli skvělé výkony, bojovnost a odhodlání, které přinesly vynikající výsledky, a to šest zlatých medailí a dvě stříbrné.

Pro našeho svěřence Miroslava Slezáka šlo o první zahraniční turnaj a celkově teprve druhou soutěžní zkušenost. Přesto podal výborný výkon a odvezl si 1. místo ve váze 75 kg/muži a 2. místo ve váze 80 kg/muži. Josef Černý (závodník a trenér) vybojoval 1. místo ve váze 90 kg/muži a 1. místo ve váze +90 kg/veteráni +40 let.

Turnaj hodnotím jako velmi vydařený. Nejen výsledkově, ale i z pohledu zkušeností, které jsme si odvezli. Těším se na další turnaje, ve kterých budeme moci reprezentovat Hradištko.

Josef Černý

Vltavan udržuje společenské i řemeslné tradice

Spolek Vltavan Štěchovice má za sebou velmi aktivní první pololetí. Členové se zapojili do řady společenských i vorařských akcí doma i v zahraničí, navštívili mezinárodní setkání vorařů v Lotyšsku a podíleli se na zachování tradičního voroplavectví.

Velmi se vydařil 128. Vltavanský ples, který je nejstarší společenskou tradicí našeho spolku. V únoru jeli naši členové do Purkarce, kde s bratry Vltavany vyráběli houžve potřebné pro stavbu vorů. Následně pomáhali stavět vorovou tabuli ve Střelských Hošticích na Otavě. Vor byl součástí projektu Dědictví spojuje. Zúčastnili jsme se plavby parníkem Vltava k zahájení plavební sezóny a položili jsme květiny k pomníku sv. Jana Nepomuckého, patrona plavců.

V červnu se také naše delegace zúčastnila vernisáže výstavy Plavali plavci malou vodičkou na Stavební fakultě ČVUT. Výstava dobových fotografií tam bude k vidění do 13. září 2026.

Setkání plavců v Lotyšsku

Naše čtyřčlenná delegace odletěla na čtyři dny do Lotyšska, kde se zúčastnila mezinárodního setkání vorařů, pořádaného v malém městě Strenči na řece Gauja. Na setkání přijelo 150 plavců z celé Evropy. Českou republiku reprezentovalo patnáct Vltavanů, a to dva z Prahy, dva z Davle, čtyři ze Štěchovic a sedm z Purkarce. V příštím roce se bude setkání vorařů konat v České republice v režii Vltavana Čechy. Jeden den budou účastníci hosty ve Štěchovicích. Čeká nás velký úkol zajistit v naší klubovně program a pohoštění pro tolik hostů.

V červnu jsme se vypravili do Prahy na oslavy 155. výročí Vltavana Praha, našeho nejstaršího bratrského spolku. Ve slavnostním průvodu kráčeli nejen Vltavané ze čtyř spolků, ale také členové Dělnické besedy Havlíček, cech kominíků a baráčníci v půvabných krojích. Všechny spolky nesly své prapory a průvod doprovázely dvě hudby. Na slavnostní valné hromadě obdrželi tři členové našeho spolku čestné uznání, čestné členství a zlatý odznak Vltavana Praha. Po skončení oficiální části oslav probíhala až do podvečera veselice na náplavce. V červnu se také naše delegace zúčastnila vernisáže výstavy Plavali plavci malou vodičkou na Stavební fakultě ČVUT. Výstava dobových fotografií tam bude k vidění do 13. září 2026.

Pozvání na letní akci

Srdečně vás zveme na Vltavanskou letní zábavu, která se koná v sobotu 1. srpna. Od 16 hodin čekají na děti na zahradě u klubovny vltavanské hry a dovádění. V případě špatného počasí postavíme stany. Přijďte se pobavit se svými dětmi, občerstvení je zajištěno a vstup je zdarma. Od 19 hodin pak začíná taneční zábava pro dospělé s bigbítovou kapelou Durmoll, vstupné je 200 Kč.

V listopadu pořádáme zájezd na výlov rybníka v jižních Čechách. Dopoledne můžeme sledovat výlov a zakoupit si čerstvě ulovené ryby z širokého výběru. Odpoledne pak doplníme kalorie a pobavíme se při harmonice v Zábořské hospodě. Zájezdu se při dostatku místa může zúčastnit i veřejnost. Rádi vás přivítáme.

A ještě pár zajímavých údajů: Vltavan Štěchovice má v současné době 175 členů, z toho 49 % je ze Štěchovic, 22 % z Hradištka, 14 % z Prahy a 15 % z okolí. Věkový průměr členů klesl na 60 let a máme radost z každého, kdo je ve spolku aktivní.

Antonie Jelínková

Děti poměřily síly ve vědomostech o přírodě

V sobotu 23. května uspořádal Myslivecký spolek Medník mysliveckou soutěž pro děti, která se na Hradištku koná pravidelně řadu let. Tentokrát však nešlo jenom o soutěž, ale o den pro celou rodinu neboli Myslivecký den.

Hlavním programem byla soutěž místního kola Zlatá srnčí trofej pro děti od 1. do 9. třídy základní školy, kde si mohly poměřit síly ve vědomostech o naší přírodě a o věcech spojených s naší krásnou českou myslivostí. Soutěže se kromě dětí z místního mysliveckého kroužku zúčastnily i další děti z Hradištka a širokého okolí. Celkem na stezce svádělo vědomostní boj 28 dětí. Soutěžící na prvních třech místech ve všech kategoriích získali pěkné ceny, ale ani ostatní stateční neodešli s prázdnou. Všem gratulujeme.

V mezičase si děti zasoutěžily ve střelbě ze vzduchovky nebo soupeřily na laserové střelnici, která bavila i rodiče. Všichni se pak zaposlouchali do vyprávění paní sokolnice, která představovala dravce a sovy velmi poutavým způsobem. Děti si pak mohly udělat s dravcem fotku na památku.

Dalším zajímavým bodem byla ukázka mysliveckých tradic, kdy náš hospodář pasoval jednoho z kolegů na lovce dančí zvěře za zvuků mysliveckých fanfár. Všichni jsme si pak pochutnali na kančím gulášku a dalších dobrotách a zchladili se v horkém dni něčím studeným k pití.

Děkujeme všem dětem a rodičům za to, že přišli, a mohli jsme si tak společně tento den užít. Děkujeme také sponzorům za jejich podporu a těšíme se, až se zase všichni potkáme na mysliveckém dnu v příštím roce.

Jiří Procházka
MS Medník

Jak zachraňujeme srnčata v době sečí

Období senosečí je nebezpečné hlavně pro čerstvě narozená srnčata. Proto místní myslivci, někdy i za pomoci dětí z mysliveckého kroužku, pomáhají v brzkých ranních hodinách hledat před sečením luk srnčata. Dnes k tomu využívají nejmodernější techniku, a to dron s termovizí.

Dříve se louky procházely pouze se psy a rozhazovaly se smotky dřevité vlny, které byly naparfémované pachem predátorů. To mělo zabránit tomu, aby srna dovedla své srnče do takto „zapachované“ louky. Tato metoda však nebyla účinná. Mnohem efektivnější způsob záchrany je použít dron s termovizí, srnče vyhledat a vynést ho těsně před sečí.

Děkujeme dobrovolnickým organizacím a pilotům dronů, kteří jsou schopni na zavolání přijet a louky prolétat, a dále místním zemědělcům, kteří vždy a včas nahlásí plánované sečení, a my tak máme prostor zařídit pilota dronu. Má to smysl!

Jiří Procházka

Hasiči nejvíc zasahovali u požárů a dopravních nehod

Současná situace naznačuje, že naše jednotka směřuje k obhájení a případně i k překonání rekordu z loňského roku, kdy bylo zaznamenáno celkem 67 výjezdů – nejvíce v naší historii. V období, které v tomto článku popisujeme, jsme totiž vyjížděli k 25 událostem a od začátku roku jsme jich absolvovali již celkem 32.

V naší statistice opět zaujímají přední místo dopravní nehody, u nichž jsme zasahovali celkem dvanáctkrát, přičemž některé z těchto nehod byly docela závažné (např. 5. dubna na Třebsíně, 24. dubna v Porostlinách nebo 21. května v Davli) a vyžádaly si i nasazení letecké záchranné služby. Ve třech případech si pak s námi trochu pohrála technologie výrobce mobilních telefonů iPhone, která vyhodnocuje podle údajů ze svého okolí, zda se jeho držiteli nestala nějaká nehoda. V případě, že nějaký svůj prudký pohyb takový telefon vyhodnotí jako nehodu, spustí odpočet, který zalarmuje tísňovou linku, pokud není ručně zastaven. Vyjížděli jsme tedy k domnělým nehodám, které způsobil pád telefonu ze střechy auta nebo pád barelu s věcmi z lodě do řeky.

Požáry i plané poplachy

Navzdory tomu, že požáry se v posledních letech objevují spíše v menších počtech, zasahovali jsme během jara u těchto událostí relativně často – celkem devětkrát. Některé z nich lze přičíst období sucha, které nás v posledních měsících postihlo a které vytváří ideální podmínky pro šíření požárů ve venkovním prostředí. Takovým požárem byl třeba ten ve Slapech 26. dubna, kde začala hořet část lesa. Nejnáročnější byl však zásah u požáru chaty na Třebsíně 23. května, kde jsme bojovali nejen s nepřístupným terénem a vysokými teplotami, ale i s přítomností chemických látek, které se v objektu nacházely. Několik dní jsme pak důkladně čistili a dekontaminovali veškeré použité vybavení. A některé výjezdy k požárům se ukázaly být jen planým poplachem a jednalo se ve skutečnosti o neohlášené pálení.

Z ostatních událostí můžeme zmínit jeden nezvyklý případ, který spočíval v úspěšné záchraně liščího mláděte ze septiku, nebo záchranu psa, který spadl ze skály a kterého se bohužel zachránit nepodařilo. Dále jsme v jednom případě pomáhali s transportem zraněné osoby k sanitce a v jednom případě jsme drželi zálohu na vlastní zbrojnici za profesionální hasiče.

Také jsme se věnovali výcviku, neboť rozsah činností, které musíme zvládat, se neustále zvyšuje. Velmi diskutovaným tématem se v posledních letech stává především problematika lesních požárů, k nimž se musíme všichni naučit přistupovat novými způsoby. Je neoddiskutovatelným faktem, že klima se mění, což s sebou přináší stále vyšší teploty a stále delší období bez deště. Naše jednotka v současné době podniká kroky směřující k zvládnutí nových technik zdolávání lesních požárů, a to i v situacích, kdy hrozí akutní nedostatek vody na hašení. Zúčastnili jsme se např. workshopu pořádaného hasiči ze stanice HZS Jílové u Prahy, kde jsme se učili zvládat nejnovější postupy hašení požárů v přírodním prostředí. Pro naši jednotku postupně pořizujeme nové vybavení, které využijeme nejen u lesních požárů, ale i při požárech chat v nepřístupném terénu, které jsou pro naši oblast charakteristické.

Text a foto: **Zdeněk Prošek**

Za SDH Pikovice poprvé startovaly i ženy

V sobotu 23. května se v Davli na fotbalovém hřišti konalo okrskové kolo soutěže v požárním útoku. Pro SDH Pikovice byla tato jinak běžná soutěž něčím zcela výjimečným – poprvé ve 105leté historii sboru nastoupilo do soutěže kromě mužského též ženské družstvo, které na svou velkou premiéru během dubna a května intenzivně trénovalo. A jak to dopadlo? Děvčata úspěšně zvládla všechny prvky požárního útoku a zaznamenala dva platné pokusy, které jim nakonec vynesly 5. místo. Stejnou příčku pak obsadilo i družstvo mužů. Největší radost jsme však měli z toho, že se podařilo dotáhnout to, o co jsme dlouhá léta usilovali – aby Pikovice v požárním sportu reprezentovali nejen muži, ale i ženy.

Text: **Zdeněk Prošek**
Foto: **Tereza Pipková**

Pikovičtí hasiči mají nové zásahové obleky

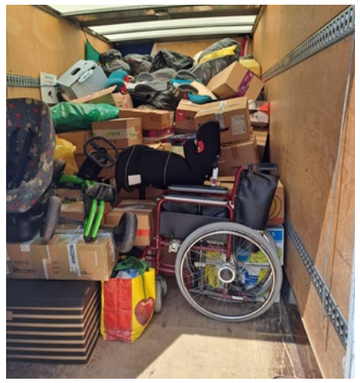
Čtyři nové jednovrstvé zásahové obleky BUSHFIRE 2023 pořídil Sbor dobrovolných hasičů Pikovice díky příspěvku od Nadace Agrofert ve výši 47 000 Kč. Zbytek ceny obleků, která činila 56 533 Kč, pak uhradil sbor ze svého vlastního rozpočtu. Zásahové obleky jsou modernější variantou velice rozšířených jednovrstvých obleků téže značky, které jsou ideální pro zásahy zejména v horkých dnech nebo pro technické zásahy, neboť jsou lehčí a prodyšnější než klasické třívrstvé zásahové obleky a umožňují hasičům větší pohyblivost při práci v náročnějším terénu. Díky novým oblekům budeme lépe připraveni na zásahy u lesních požárů, při transportech zraněných osob z Posázavské stezky a při jiných podobných událostech.

Text a foto: **Zdeněk Prošek**

Charitativní sbírka: společnými silami pro dobrou věc

Letošní jarní sbírka proběhla zcela hladce. Na prvním místě děkuji pracovníkům obce – jmenovitě panu Bartákovi a panu Roubalovi za pomoc při přejímání materiálu i v nepříznivém počasí. Děkuji také osmákům naší základní školy, kteří tentokrát přemístili bezmála tři tuny materiálu ze špejcharu do auta v rekordním čase.

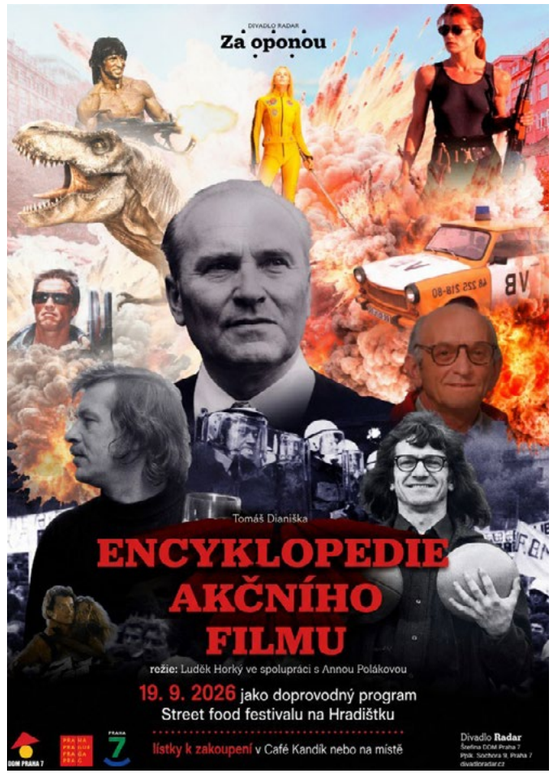

Od letošního ledna už je Diakonie Broumov nucena odvoz materiálu obcím zpoplatnit, ale i za těchto nových podmínek na počátku letošního adventního období proběhne naše sbírka znovu.

Z fotografií je patrné, že jsme přistavené auto zaplnili do tří čtvrtin. Ze způsobu uložení věcí ve vrstvách na sobě je také jasné, že je naprosto NEZBYTNÉ, aby byly pytle zavázané a krabice uzavřené, optimálně převázané nebo zalepené páskou a dobře označené nápisem KŘEHKÉ nebo SKLO. Z této Avie se totiž veškerý materiál překládá v Praze na Hlavním nádraží znovu do vagonu, který teprve směřuje do Broumova.

Moc děkuji všem, kteří vozí materiál dobře připravený k transportu, a zároveň moc prosím, neodkládejte venku před špejcharem věci v předstihu, protože hrozí, že krabice promočené deštěm zplesniví.

Jana Chadimová

Podmínky a ceník inzerce najdete na: **www.hradistko.cz/moznosti-inzerce-ve-zpravodaji**

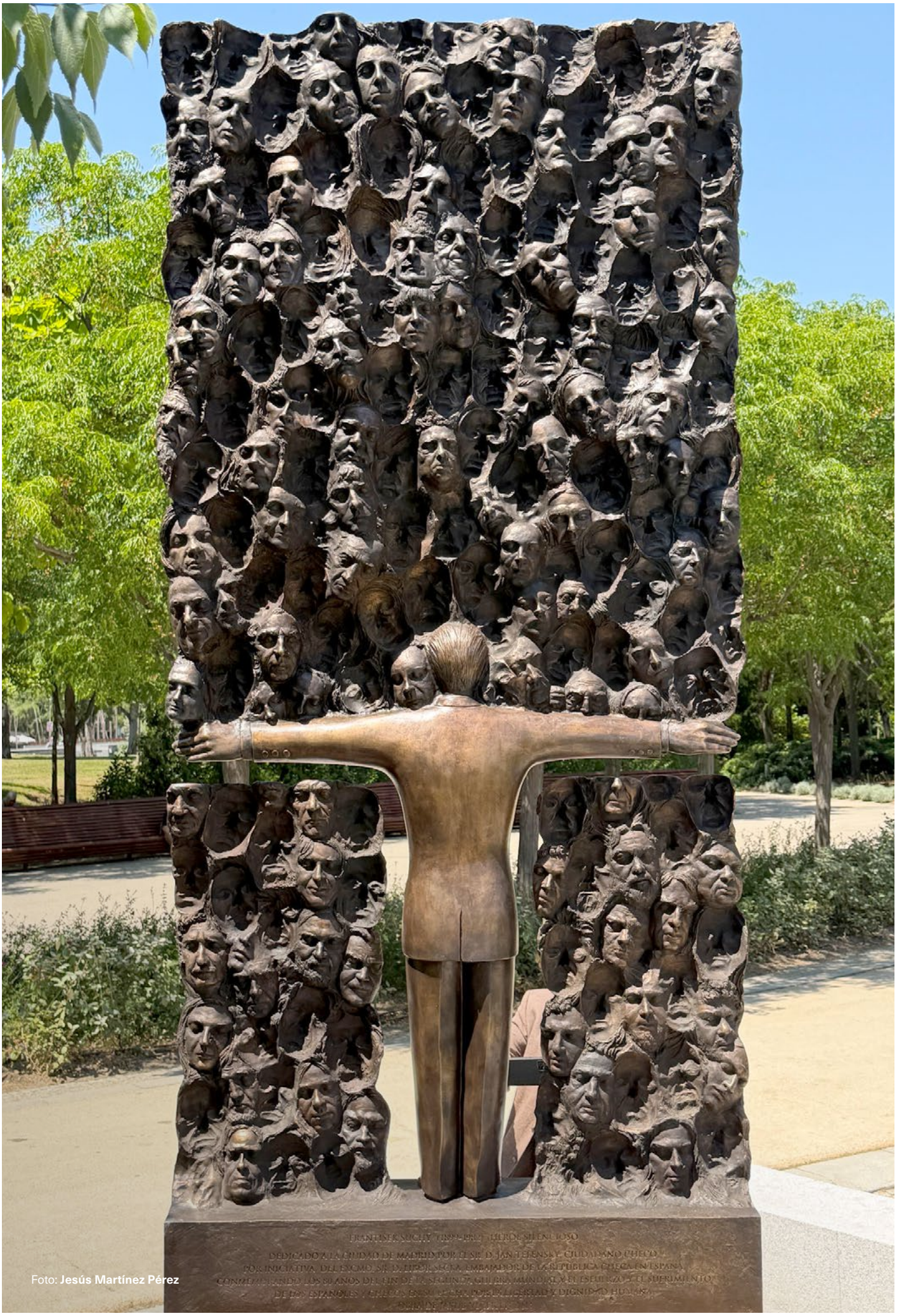

Foto: **Jesús Martínez Pérez**